Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1533 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 31 martie 1954

In numărul de azi:

Toți tinerii la startul crosului

A intrat în tradiția tineretului nostru ca odată cu primele zile de primăvară — cînd pădurea-și schimbă mantia albă de zăpadă cu verdele frunzișului și cînd sportivul înlocuiește treningul cu tricoul — să participe la Campionatul individual de cros „Să întîmpinăm 1 Mai". An după an, crosul a pătruns tot mai adînc în masele largi ale tineretului și întrecerea sportivă în cinstea zilei de 1 Mai a strîns la startul probei sute de mii de tineri. In anul 1953 la crosul „Să întîmpinăm 1 Mai" au luat parte șapte sute de mii de tineri.

Această importantă competiție de masă trebuie răspîndită și mai mult în rîndurile tineretului. Trebuiesc atrași pe terenul de sport cît mai mulți tineri din uzine, de pe ogoare, din școli și universități. Fiecare tînăr — și mai ales cei ce au participat la una din edițiile anterioare — fiecare utemist, să fie prezent la startul crosului și în același timp să fie un propagandist și un agitator în rîndurile tovarășilor săi de muncă. Fiecare organizație de bază U.T.M. să acorde o atenție deosebită popularizării acestei competiții și mobilizării tinerilor pentru crosul „Să întîmpinăm 1 Mai".

Pe lîngă o perfectă însușire a științei și tehnicii, pe lîngă voință și tenacitate, rezolvarea problemelor puse de sarcina construirii unei lumi noi, cere tineretului vigoare fizică, rezistență și agilitate. Cultura fizică și sportul au darul să dea tînărului tocmai aceste calități: vigoare, rezistență, agilitate. Este greu de crezut, însă, că un tînăr care n-a mai făcut niciodată sport se va apuca așa, deodată, să ridice haltere, să joace rugbi sau să arunce discul. El trebuie atras la început spre sporturile mai simple, care nu cer o pregătire și cunoștințe vaste, care sînt accesibile oricui. Fără îndoială crosul „Să întîmpinăm 1 Mai" îndeplinește aceste condiții și este un bun prilej pentru a atrage în sport noi mase de tineri.

Foarte mulți tineri care, înainte de a lua parte la un cros, nici nu se gîndeau să facă sport, în urma participării la această populară competiție au îndrăgit, au îmbrățișat o ramură de sport și astăzi fac parte din grupul sportivilor fruntași. Emil Zatopek și Vladimir Cazanțev au pornit de la cros. Maestrul Ilie Savel de asemenea a debutat în sport participînd la un cros. Numeroși alți campioni și sportivi din lotul de atletism al R.P.R. numeroase elemente talentate, au fost descoperite datorită crosurilor.

Pătrunzînd larg în masele populare, crosul va scoate la iveală și anul acesta tinerele talente, sportivi și sportive cu posibilități și aptitudini serioase. Dintre tinerii aceștia, care astăzi pășesc timizi la startul crosului, se recrutează viitorii campioni și recordmani de mîine. In afară de aceasta, crosul este util pentru dezvoltarea condiției fizice. El este necesar tuturor sportivilor care activează în oricare ramură de sport.

Pentru a asigura succesul crosului, e necesar să se acorde o deosebită atenție etapei I-a, întrucît aceasta este faza la care participă masele de tineret.

In regiunile Baia Mare, Oradea și Ploești, Comitetele regionale U.T.M. au înțeles acest lucru și au alcătuit din timp planul de acțiune. De asemenea, s-au luat măsuri ca acest plan și regulamentul crosului să fie cunoscute de toți utemiștii, din toate organizațiile de bază. Comitetul orășănesc U.T.M. București a întocmit și el un plan, însă a întîrziat popularizarea sa în organizațiile de bază. Aceasta s-a făcut abia acum, cînd etapa I-a este în plină desfășurare. De aceea nu au mai putut fi folosite toate mijloacele de propagandă și agitație. Nu se văd mai nicăieri lozinci mobilizatoare, panouri, afișe și nici măcar gazetele de perete nu sînt folosite. La uzinele „Republica" nici un articol de la gazeta de perete nu vorbește și nu chiamă tineretul să participe la cros. La uzinele „Matyas Rakosi" există un articol la gazeta de perete și totuși nu toți tinerii cunosc locul și data cînd vor alerga și nici celelalte amănunte în legătură cu crosul. Aici s-a uitat munca de lămurire directă, discuțiile de la om la om. Rezultatul acestor fapte este că mobilizarea tineretului se face în preajma zilei prevăzute pentru alergare, și de aceea, în unele întreprinderi din București, participarea la cros este încă slabă. Dintre cei 800 de tineri dela F.R.B., nu au luat startul decît 90. La „Republica" au participat doar 130 de tineri din cei 500, cifră prevăzută.

Mai sînt puține zile pînă la încheierea etapei I-a. Comitetele regionale U.T.M. trebuie să grăbească instruirea activului și popularizarea regulamentului crosului, să controleze efectiv cum se face agitația și propaganda, să popularizeze pe scară largă inițiativele bune ivite și organizațiile care au dobîndit succese în munca de mobilizare a tinerilor. Este important ca organizațiile de U.T.M. să se ocupe de mobilizarea tineretului. In comune, în întreprinderi, și în uzine, în școli și în cămine, să fie folosite toate formele muncii de agitație ca lozinci, panouri, gazetele de perete, stațiile de radioamplificare, discuțiile de la om la om în scopul mobilizării la cros a unui număr cît mai mare de tineri. Programul de alergări să fie alcătuit din timp, ținîndu-se seama de schimburile în care lucrează tinerii.

Deosebită atenție trebuie dată, pregătirii tehnice. Tinerii care n-au mai practicat niciodată atletismul se vor descuraja ușor dacă vor fi puși să alerge 1500 sau 3000 de metri fără nici o pregătire. Vor obosi repede, se vor epuiza și rezultatul va fi că vor abandona și crosul și sportul în general. Organismul lor trebuie obișnuit cu eforturile, treptat, treptat. E nevoie să li se arate importanța antrenamentelor, cum să le facă, cum să se pregătească metodic, științific, gradat și să fie instruiți cum să-și dozeze forțele în timpul întrecerii. Un rol important revine sportivilor fruntași. Sfaturile lor, în timpul antrenamentelor, pot ajuta mult începătorilor, în pregătirea lor tehnică și aceasta va contribui la obținerea unor performanțe merituoase, la succesul competiției.

Campionatul R.P.R. de cros individual „Să întîmpinăm 1 Mai" se desfășoară într-o perioadă în care tinerii țărani muncitori, tinerii tractoriști, alături de toți oamenii muncii de la sate luptă pentru reușita campaniei agricole de primăvară, pentru creșterea producției agricole. Crosul „Să întîmpinăm 1 Mai" — poate și trebuie să fie un mijloc de recreare pentru toți acești tineri. Regulamentul de organizare (prima etapă se desfășoară pe colective sportive sau pe comune, iar a doua etapă în cadrul raionului respectiv) permite tineretului sătesc să participe la cros, fără a întrerupe munca în timpul campaniei agricole. Organizațiile UTM de la sate trebuie să sprijine organizarea crosurilor, iar acolo unde nu sînt colective sportive să le organizeze ele înșile.

Crosul „Să întîmpinăm 1 Mai" marchează începutul unui nou sezon sportiv, sezon în cursul căruia numeroși tineri din patria noastră se vor întrece pe terenul de sport sau vor lupta pentru obținerea insignei G.M.A. Nici unul din aceștia nu trebuie să piardă prilejul pe care-l oferă crosul „Să întîmpinăm 1 Mai", de a-și ridica măiestria sportivă sau de a-și trece normele complexului G.M.A.

Tineri și tinere, începeți de pe acum pregătirea voastră sportivă, participați la cros în număr cît mai mare, pășiți cu încredere pe stadioane, întăriți-vă sănătatea prin sport!

Utemistul Vasile Roșca de la Atelierele C.F.R. Cluj desfășoară în întreprindere o activitate intensă la fel ca și în circumscripția unde este deputat. De cînd a fost ales secretar al organizației de bază U.T.M., la el vin numeroși tineri care îi cer sprijinul în cele mai diverse probleme.

Iată-l pe tovarășul Vasile Roșca sfătuindu-se cu responsabilul brigăzii utemiste de frezori.

CREȘTEREA PRODUCȚIEI AGRICOLE— CAUZA ÎNTREGULUI POPOR

Din munca noastră

Brigăzile de tractoriști din S.M.T.-ul nostru au ieșit pe teren cu începere din ziua de 22 martie. Noi deservim gospodăriile colective din satele Rasova, Peștera, Veteranu, Valea Dacilor și altele. Toți tractoriștii din S.M.T. s-au angajat să folosească la maximum capacitatea de lucru a mașinilor, să le îngrijească bine și să facă lucrări de bună calitate.

Eu fac parte din brigada IV-a. Zilele care au trecut de cînd am ieșit pe teren le-am folosit din plin și am îndeplinit planul în întregime. S-au evidențiat tovarășii Emin Edip, Amza Ilie și Mihai Alexandru, șeful brigăzii, care ne-a sprijinit și ne-a dat îndrumările necesare.

In fiecare zi, după lucru, brigada noastră ține scurte consfătuiri în care ne spunem cuvîntul și analizăm felul în care am lucrat.

Din aceste consfătuiri avem multe de învățat. Eu, de exemplu, am învățat cum să fac întoarcerile la capul ogorului micșorînd astfel timpul mort. Tovarășul Emin Edip a învățat să folosească just viteza de lucru a tractoarelor pentru a obține rezultate mai bune. Tot în cadrul acestor consfătuiri noi am discutat și chemarea la întrecere pentru titlul de cel mai bun tractorist, lansată de tractoristul fruntaș Stănescu Vasile de la S.M.T Peciul Nou.

Cu această ocazie, ne-am angajat să îngrijim mașinile și să terminăm planul lucrărilor de primăvară cu 3 zile înainte de termen.

T. PETRENCU
tractorist la S.M.T. Remus Opreanu, regiunea Constanța

Voi folosi la maximum capacitatea de lucru a tractorului

De felul cum vom munci noi, tractoriștii din S.M.T.-uri, depinde în mare măsură sporirea producției agricole. Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 am citit-o cu atenție de la primul și pînă la ultimul rînd împreună cu brigada ce o conduc. Am discutat mult asupra felului cum vom munci în primăvara aceasta. Văzînd angajamentele tinerilor de la S.M.T. Peciul Nou, precum și chemarea tractoristului Stănescu Vasile pentru obținerea titlului de cel mai bun tractorist, ne-am propus, în primul rînd, să folosim la maximum capacitatea de lucru a tractoarelor. Incă din anul trecut eu am început să folosesc cuplajele de mai multe semănători la un tractor. Astfel, am reușit să terminăm în bune condiții și la timp muncile agricole la gospodăria colectivă „Elena Pavel" din Aradul Nou.

Anul acesta întreaga brigadă va aplica metoda de cuplare a mai multor semănători la un tractor.

Pentru a aplica cu succes metoda de cuplare trebuie să-ți faci din tractor prietenul cel mai apropiat. Dacă tractorul nu va fi îngrijit și alimentat la vreme, fără îndoială că va suferi defecțiuni și se va pierde timp.

Asemeni tuturor membrilor brigăzii eu mă angajez să cuplez 3 semănători la un tractor pentru însămînțarea grîului de primăvară. De asemenea, voi întrebuința cuplaje de mai multe mașini la însămînțatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat.

SPINEAN AUGUSTIN
șeful brigăzii a 7-a de tractoriști S.M.T. Aradul Nou

Noi țărani muncitori întovărășiți

Țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Bistrița, se conving și ei zi de zi de avantajele muncii unite pe întinderi mari de pămînt și cu mijloace mecanizate. De aceea numărul celor care pășesc pe calea muncii unite în gospodării colective și în întovărășiri, crește mereu.

In ziua de 17 martie de pildă, un număr de peste 20 de familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii din satul Petriș comuna Satul Nou, regiunea Cluj, și-au format o întovărășire agricolă.

Printre primii care au înaintat cereri de înscriere în întovărășire sînt membrii de partid Breșfelean Gh, Olari Alexandru și Timiș Gavrilă, care au fost urmați de țăranii muncitori Abiaș Ion, Benderu Vasile și alții.

Corespondent
IONEL TODORAN

Din nou pe tractor

BACAU (de la corespondentul nostru Beno Dumitrescu).

Muncitorii tineri și vîrstnici de la S.M.T. Ștefan cel Mare din raionul Piatra-Neamț regiunea Bacău, se mîndresc pe bună dreptate cu utemista Brînzei Augustina.

Brînzei Augustina a fost fruntașă în brigada ei de tractoriști în muncile agricole din anul trecut. Toți tovarășii din stațiune țin minte felicitările pe care le-a primit ea în adunarea generală a colectiviștilor din Tupilați pe ale căror ogoare a muncit. Tînăra tractoristă a reușit să-și ridice nivelul tehnic și profesional și a îngrijit în condiții foarte bune tractorul. Ea a învățat meseria și pe fratele ei care este acum un tractorist fruntaș.

Anul acesta Brînzei Augustina a primit o muncă administrativă în cadrul S.M.T.-ului. Văzînd greutățile provocate de către viscol muncilor de reparație a tractoarelor, precum și faptul că însămînțările vor trebui să se desfășoare într-un timp mult mai scurt, a cerut directorului stațiunii, să-i îngăduie ca cel puțin în primăvara aceasta, să muncească din nou pe tractor. Văzînd stăruința ei de a participa ca tractoristă la însămînțările de primăvară, directorul i-a aprobat cererea.

Utemista Brînzei Augustina a început să lucreze cu entuziasm în atelier pentru repararea tractoarelor. Ea și-a depășit zilnic norma reușind să repare — de pildă — o chiulasă în 6 ore în loc de 8 ore cît era norma. Acum ea se pregătește pentru însămînțări și face ultima revizie a tractorului ei. In curînd se va sui pe tractor și va trage brazde adînci pe ogoarele țăranilor muncitori care au încheiat contracte cu S.M.T.-ul Ștefan cel Mare din raionul Piatra Neamț.

Delăsare și neglijență în muncă la S.M.T. Lehliu

Datorită slabei munci de organizare și îndrumare, lucrările planificate anul trecut S.M.T.-ului Lehliu, regiunea București n-au fost îndeplinite în întregime. Colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale n-au fost mulțumiți de calitatea lucrărilor făcute de către acest S.M.T.

In loc să învețe din greșelile de anul trecut și să le înlăture, în stațiune mai trăiește încă delăsarea și neglijența. Pînă acum, S.M.T Lehliu, n-a reparat tractoarele și uneltele agricole decît în proporție de 20 la sută, scuzîndu-se că nu le-au fost repartizate piese de schimb de către minister. Agronomul șef al stațiunii se află tot timpul la minister, lăsînd treburile la voia întîmplării. Agronomii de sectoare — ca de pildă tovarășii Toader Ioan și Blebea Vasile — în loc să meargă să facă contracte cu țăranii muncitori stau tot timpul în stațiune.

Organizatorul U.T.M. dovedește și el lipsă totală de interes față de sarcinile stațiunii în campania de primăvară. Datorită neglijenței conducerii stațiunii, sfatul S.M.T. care trebuia să se țină cu conducerile gospodăriilor colective și ale întovărășirilor agricole din raza S.M.T.-ului s-a amînat de 3 ori pentru că lipseau de la ședințe ori directorul, ori agronomul șef.

Această neglijență și delăsare în muncă a conducerii S.M.T.-ului Lehliu trebuie curmată de urgență și să se treacă de grabă la grăbirea ritmului pregătirilor pentru începerea muncilor agricole de primăvară.

Corespondent
STAN TUDOR

Au terminat însămînțările din epoca întîia

ORAȘUL STALIN (De la corespondentul nostru Popa Gavril).

In raionul Sibiu, muncile agricole de primăvară se desfășoară într-un ritm tot mai viu. Zilnic pe ogoare se pot vedea la arături și însămînțări un număr tot mai mare de țărani muncitori. Indrumați de organizațiile de partid și de sfaturile populare, ei reușesc să obțină succese tot mai mari. Astfel, pînă la 28 martie toate gospodăriile de stat au terminat însămînțările din epoca I-a, iar gospodăriile colective le-au executat în proporție de 59,60 la sută.

Colectiviștii din comuna Șelimbăr, Lena Mică, Slimnic și Șura Mare au terminat în întregime însămînțările din prima etapă, continuînd muncile agricole pe suprafețele planificate pentru următoarele etape.

Exemplul muncitorilor din gospodăriile de stat și al colectiviștilor este urmat și de țăranii muncitori întovărășiți și de cei din sectorul individual care se găsesc de asemenea într-un stadiu avansat cu însămînțările din prima etapă.

Fruntași pe raion la însămînțări, sînt țăranii muncitori din comunele Gura Rîului, Vurpii, Săcele și altele.

Să fie intensificate însămînțările

GALAȚI (de la corespondentul nostru Iancu Trifan).

Pînă în ziua de 26 martie în raionul Bujoru, regiunea Galați, au fost arate 468 ha. și însămînțate cu orz, ovăz și mazăre 508 ha. In fruntea muncilor de arături și însămînțări sînt colectiviștii din raion. Pînă în seara zilei de 25 martie gospodăriile colective „21 Decembrie" și „Gheorghe Doja" din comuna Oasele au terminat de însămînțat mazărea și o parte din suprafața cu orz. In total ei au însămînțat 115 hectare și au arat 70 hectare. La muncile de primăvară, în frunte se află utemistul Gheorghiță Streașină conducător de semănătoare, Mihai Constantin și Angheluță Gheorghe. Exemplul colectiviștilor din comuna Oasele este urmat și de țăranii muncitori cu gospodării individuale. Tot pînă în seara zilei de 26 martie, țăranii muncitori cu gospodării individuale au arat 109 ha. și însămînțat cu orz, ovăz și mazăre 70 ha.

Datorită muncii desfășurate de organizația de bază U.T.M. al cărei secretar este tovarășul Crețu Ion, tinerii de aici au reușit să obțină însemnate succese. Printre țăranii muncitori cu gospodării individuale care au terminat de însămînțat orzul și ovăzul sînt și utemiștii Dojbogă Gheorghe, Mihai Costică, Lupu Costică și alții.

Pe lîngă comunele care dau bătălia pentru executarea arăturilor și însămînțărilor de primăvară, la timp, mai există locuri în care nici nu s-au început. Printre acestea se numără și comunele Roșcani, Grăești și Tudor Vladimirescu. In comuna Tudor Vladimirescu de pildă, sînt toate posibilitățile pentru executarea arăturilor și însămînțărilor, însă aceste posibilități nu sînt folosite de către țăranii muncitori din comună deoarece comitetul executiv al sfatului popular comunal nu-i îndrumă să folosească timpul prielnic. Deși utemistul Stoian Petre, secretarul sfatului popular comunal știe că terenul este svîntat și că s-ar putea ara și semăna în cele mai bune condițiuni, treaba este amînată de azi pe mîine. Munca politică ce ar trebui să o desfășoare organizația de bază U.T.M. din comună al cărei secretar este tov. Roiniță Nicolae este slabă. Organizația de bază U.T.M. de aici nu are în planul de muncă nici o sarcină privitoare la executarea muncilor de primăvară. De asemenea, pînă în ziua de 26 martie în această organizație de bază nu a fost prelucrată Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954. Organizația de bază U.T.M. din comună nu a fost sprijinită și îndrumată de tov. Calomen Constantin, activist al comitetului raional U.T.M. Bujoru. Deși a fost pe aici de curînd, el nu s-a interesat să cunoască temeinic și să îndrume munca acestei organizații de bază U.T.M. în vederea lucrărilor agricole de primăvară.

Pentru buna reușită a muncilor de primăvară, trebuie folosit timpul prielnic și toate forțele de muncă. Comitetele executive ale sfaturilor populare și organizațiile de bază U.T.M. din comunele raionului Bujor în care nu au început încă însămînțările, să urmeze exemplul comunelor fruntașe și să ia toate măsurile pentru îndeplinirea cu succes a tuturor muncilor agricole de primăvară.

Sprijinind lupta pentru obținerea unor recolte bogate

In luptă pentru cît mai multe piese de schimb

— „Să dăm cît mai multe piese de schimb pentru tractoare, batoze și secerătoare peste plan". Cu această lozincă au pornit utemiștii strungari Jagherman A., Mahrer I., Gavrilescu V., Vogel J., de la întreprinderea „21 Decembrie" din Rădăuți în lupta pentru a da tot mai multe piese peste plan.

In sectorul turnătorie al întreprinderii muncesc cu mult elan fruntașii în producție Zinraich P. și Breaban N. Ei lucrează la turnarea pieselor de schimb pentru tractoare I.A.R., K.D. 35 și Lanz. Printre alte piese, ei lucrează și mufe glisante, bucșe excentrice, brațe de regulator, flanșe, depășindu-și zilnic normele în proporție cu 35—37 la sută.

La sectorul strungărie cu mult elan muncesc și membrii brigăzii utemiste nr. 4 condusă de Jagherman A. fruntaș în producție. Lucrînd la strunjirea axelor de ventilatoare pentru tractoare, la axele de pompe excentrice, apoi la bucșele excentrice, piulițele de chiulase, robinetele de control etc. tinerii din această brigadă reușesc să depășească zilnic norma cu 33—35 la sută, dînd totodată piese de bună calitate. Un ajutor prețios în munca lor îl primesc tinerii brigadieri de la șeful secției mecanice, tovarășul Lessing Carol precum și de la responsabilul sectorului strungărie fruntașul în muncă, Olaru S.

Datorită ajutorului primit, au fost turnate și strunjite 2050 piese de schimb pentru S.M.T.-urile din regiunea Suceava dintre care 850 piese diferite pentru tractoare K.D. 35, I.A.R. și Lanz, 1200 piese pentru secerătoare și altele. In fiecare piesă lucrată de tineri este exprimată dragostea și entuziasmul lor pentru a sprijini cu cît mai multe piese de schimb, buna desfășurare a muncilor agricole de primăvară.

Corespondent
S. SONNTAG

Spre ogoare

Un șuerat de sirenă se auzi undeva în depărtare, și primul schimb luă sfîrșit. Muncitorii știau încotro să se îndrepte. Erau veseli și mulți își duceau prietenii la braț.

— Asta înseamnă adevărat noroc, măi Niță. De ce oare nu mi s-a aprobat să merg și eu cu tine? vorbi tînărul Magheru Dumitru.

— N-am de unde să știu asta. Dar știu că nici aici în uzină nu este mai puțin important să muncești. I.C.A.R.-ul lucrează de mult timp piese de schimb pentru S.M.T.-uri Așa că nu mai fi necăjit.

— Intotdeauna tu...

— Ce eu?... Eu îți voi scrie cîte lucrări am executat lunar. Iar tu o să faci la fel. Această muncă te va interesa și pe tine și pe mine.

— Dar îmi promiți că-mi vei scrie adevărat? Adică așa... știi, fără să umfli cifrele.

Utemistul Niță începu să rîdă cu hohote.

— Hei, te pomenești că vrei și ștampila sfatului popular pe scrisoare, pentru a-ți confirma datele.

Fie și așa! Dar... să te aștepți dinainte că ceva deosebit tot o să fie. Voi ajunge și acolo fruntaș!

Tinerii nu avură timp să mai discute alte probleme, deoarece tovarășul Tudor Marin, președintele comitetului de întreprindere, deschise mitingul pentru sărbătorirea celor ce pleacă spre sate. Cu multă căldură a arătat tovarășul Neagu Cristea, din partea organizației de partid, sarcinile de seamă ce trebuie să le ducă la îndeplinire cei care pleacă, pentru a ajuta și mai temeinic la strîngerea alianței dintre muncitori și țăranii muncitori.

— Disciplina de care ați dat dovadă în uzină — a arătat tovarășul director Aurel Arnold — v-a ajutat să munciți bine în uzină Să faceți același lucru și acolo.

Alături de mecanicul Bratioevici Vasile, alături de atîția alții, îmbujorat la față a luat cuvîntul și tînărul Niță Dumitru, cunoscutul rabotor fruntaș din secția mecanică.

— Eu — a spus el — voi merge la G.A.S. Andreșești. Acolo voi lucra numai piese de bună calitate. Acest angajament mi-l iau față de voi, cei rămași în uzină. Și pentru a nu rămîne în urmă, voi ține legătura prin corespondență cu fruntașii în producție. Printre alții, fiți siguri că și la Andreșești trimiteți un om de nădejde.

— Nu vom rămîne nici noi în urmă — vorbi Caloianu Gheorghe. Piesele de schimb pe care le-am primit să le executăm pentru S.M.T. vor fi gata cu o zi mai devreme.

Pe de o parte îi părea rău și lui Caloianu, cît și celorlalți că acești tineri vor trebui să plece de aici. Insă gîndul că ei merg să sprijine munca pentru obținerea recoltelor bogate îi făcură să se simtă mîndri. Aveau și ei oameni pe care îi crescuseră în meserie. Dealtfel, știau sigur că nu-i vor face de rușine. De exemplu, Niță, cu luni în urmă a început să lucreze la piesele de schimb pentru semănători. Dar sudorii, turnătorii sau ajustorii nu au lucrat la aceste piese? Unii au trecut acum cîteva zile prin ateliere, s-au interesat mai amănunțit cum trebuiesc lucrate bolțurile de tractoare, tijele pentru semănători, contra greutățile sau resoartele. Incepuseră oamenii, să se intereseze de piesele ce le vor lucra și ei.

După încheierea mitingului, pînă dincolo de poartă urmară strîngeri de mîini însoțite de sfaturi sau urări de drum bun. Intr-adevăr a fost o zi de sărbătoare.

★

Aburi calzi se ridicau deasupra ogoarelor. Doar ici colo se mai zărea cîte un petec de zăpadă sdrențuită. Cu fiecare cadență a roților trenului, tinerii simțeau că se apropie mai mult de locurile unde sînt așteptați.

Și deși cîntau și vorbeau cam gălăgioși despre lucruri mărunte, gîndurile lor se îndreptau spre un singur loc: acolo unde începe bătălia pentru obținerea recoltelor bogate, acolo unde își vor aduce și ei partea de contribuție pentru sporirea producției agricole, pentru bunăstarea celor ce muncesc

ION TEOHARIDE

Ajutorul muncitorilor de la atelierele de automotoare-C.F.R. din Orașul Stalin

Rînd pe rînd, de la atelierele de automotoare — CFR din Orașul Stalin au plecat în luna martie în sprijinul celor ce muncesc în stațiuni de mașini și tractoare sau gospodării agricole de stat, 63 de motoare de tractor reparate. La reparațiile executate aici au fost folosite, pe lîngă piesele de schimb trimise de bazele de aprovizionare ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii și peste 500 piese de schimb ca anticamere, ghiduri pentru supape, supape de admisie și evacuare, bolțuri pentru pistonaș și altele, pe care și le-au confecționat singuri. Totodată, ceferiștii au mai trimis oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Stalin aproape 1.200 piese de schimb realizate de ei.

Pentru a ajunge la aceste rezultate, muncitorii celor trei brigăzi conduse de montatorii Gheorghe Inălbitor, fruntaș în întrecerea socialistă, Ion Suciu și Florian Ardean au muncit cu mult elan la repararea motoarelor de tractor. Pentru ca munca de montare să meargă din plin, ei și-au pregătit din vreme piesele de schimb necesare, ajustîndu-le atunci cînd era cazul.

In dorința lor de a sprijini cît mai mult pe cei care luptă pe ogoare pentru obținerea unei recolte bogate, muncitorii Atelierelor de automotoare-C.F.R. din Orașul Stalin au dat dovadă de multă inițiativă. In zilele de viscol, de pildă, cînd mașina de la S.M.T. Sighișoara nu putea veni pentru a ridica motoarele de tractor reparate, ei au încărcat 10 bucăți într-un vagon și cu locomotiva atelierelor le-au dus la stațiunea de mașini și tractoare, aducînd spre a fi reparate alte trei motoare de tractor.

Acum, muncitorii Atelierelor de automotoare-C.F.R. Orașul Stalin dau bătălia pentru a termina într-un timp cît mai scurt repararea ultimelor motoare de tractor sosite.

Viaţa U.T.M.

Să legăm lecţiile cercurilor politice de problemele vieţii

Comitetul U.T.M. nou ales de la fabrica de zahăr Bod regiunea Stalin, a analizat într-o şedinţă desfăşurarea învăţămîntului politic U.T.M. Această analiză, menită să ducă la îmbunătăţirea activităţii cercului politic şi a cursului seral din cadrul organizaţiei U.T.M., s-a dovedit a fi nesatisfăcătoare.

In şedinţă s-a vorbit numai despre frecvenţa slabă a elevilor la cercul şi cursul seral fără a se aminti măcar de conţinutul lecţiilor şi seminariilor. In acest sens au fost hotărîte unele măsuri. Acestea însă au rămas pe hîrtie şi frecvenţa elevilor la cercul politic pentru începători şi la cursul seral continuă să fie nemulţumitoare.

Iată cîteva exemple. La lecţiile din ziua de 8 martie, la cursul seral au venit 5 elevi din 15. La cercul politic pentru începători au venit tot 5 elevi din 17. Tovarăşul Cletz Martin, de pildă, a participat de la începutul anului trecut pînă în luna decembrie la trei lecţii, a lipsit o perioadă de timp şi apoi iar a venit la lecţiile cercului. Tovarăşul Juglea Vasile venise atunci pentru prima dată. Ştia că face parte din cercul politic pentru începători dar avusese pînă atunci şi alte „treburi". Tovarăşul Păcular Alexandru a venit de asemeni pentru prima dată.

Ce a făcut comitetul U.T.M. pentru îmbunătăţirea frecvenţei elevilor?

Membrii comitetului U.T.M. n-au dus o muncă politică temeinică cu fiecare elev în parte, n-au folosit gazeta de perete şi caricaturile pentru a-i mobiliza pe cursanţi la cercurile politice. Fără îndoială că dacă ar fi existat preocupare şi interes, frecvenţa la cercurile politice ar fi fost de la începutul anului bună, programul de lecţii ar fi fost la zi şi ca un rezultat al învăţămîntului politic, munca organizaţiei U.T.M. s-ar fi ridicat la un nivel mai înalt.

Mult mai gravă este lipsa de preocupare a comitetului U.T.M. de la fabrica de zahăr Bod, pentru problemele de conţinut ale învăţămîntului politic.

Cum îşi duc activitatea propagandistul cercului politic pentru începători şi cel al cursului seral tov. Filip Cornelia şi Schuchster Frederich? De pui această întrebare tovarăşului Ianicek Emil, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. imediat începe să-i laude: „Sînt propagandişti buni, se pregătesc bine pentru lecţii, la seminarii sînt discuţii interesante..." Dar de cîte ori a asistat secretarul la lecţiile lor? Foarte rar. Tov. Ianicek cunoaşte munca propagandiştilor în mod superficial. Comitetul U.T.M. n-a analizat niciodată lecţiile propagandiştilor pentru a vedea în ce măsură acestea sînt interesante, corespunzătoare din punct de vedere al conţinutului, legate de munca şi viaţa tinerilor, de evenimentele ce se petrec, în ce măsură aceste lecţii ajută pe cursanţi să lichideze lipsurile lor şi îi mobilizează la traducerea în fapte a hotărîrilor partidului şi guvernului.

O lecţie bine pregătită îşi va atinge scopul dacă va ajuta pe cursanţi să-şi însuşească în mod creator cunoştinţele ideologice legate strîns de viaţa şi lupta partidului nostru, de problemele practice ale vieţii. Propagandiştilor li se cere să cunoască pe elevii lor, să se intereseze de munca şi viaţa lor şi să se pregătească pentru lecţii ţinînd seama de laturile pozitive şi negative ale pregătirii fiecărui cursant. In acest mod propagandiştii pot înlătura din lecţiile lor tratarea „în general" a problemelor care fac ca lecţiile să fie rupte de viaţă, să fie formale.

In cadrul cercului politic pentru începători şi la cursul seral sînt cursanţi ca Fodoreanu Gh. şi Pivaşu Ilie, care au munca de organizatori de grupe U.T.M. Activitatea lor este searbădă, ea se rezumă numai la mobilizări pentru diferite acţiuni, la abonamente pentru ziare etc. Program de activitate nu au.

Sînt puţini cursanţii care citesc cărţi de literatură. Utemiştii şi tinerii care frecventează clubul fabricii — mulţi dintre ei sînt în cercurile politice — nu păstrează cu grijă bunurile obşteşti. De asemeni, utemişti ca Szabo Maria, Barta Arpad şi alţii nu duc nici o activitate în cadrul organizaţiei de bază. Este clar că dacă lecţiile ar fi fost mai bine pregătite de către propagandişti aceasta i-ar fi ajutat mult pe cursanţi în munca şi viaţa lor.

Iată încă un fapt care dovedeşte că comitetul U.T.M. nu este preocupat de conţinutul lecţiilor, că principalul lucru pentru ei este să existe propagandist, indiferent dacă acesta este capabil sau nu să conducă cercul politic.

Pentru o perioadă de timp propagandista Filip Cornelia a primit din partea conducerii fabricii o muncă de răspundere pe teren. De asemeni a lipsit un timp şi propagandistul Schuchster Frederich. In locul lor, comitetul U.T.M. a numit doi cursanţi.

Pe drept cuvînt, se poate spune, că sînt buni utemişti tovarăşii Stavăr Nicolae şi Voszi Atila. Ei au însă doar 14 ani. Nu cunosc îndeajuns viaţa şi nu au încă priceperea de a munci cu tinerii. Ei au ţinut pentru prima dată lecţiile în faţa cursanţilor cercurilor politice. Lor le place munca de propagandist şi ar dori să muncească în această direcţie, dar n-au fost învăţaţi şi ajutaţi cum trebuie să se pregătească.

Iată de exemplu cum a fost predată în cercul politic pentru începători lecţia a III-a cu tema: „23 August, ziua eliberării Romîniei de către Armata Sovietică şi a doborîrii dictaturii antonesciene de către poporul muncitor cundus de P.C.R. Ajutorul sovietic, chezăşia construirii cu succes a socialismului în patria noastră".

Tovarăşul Voszi Atila şi-a împărţit lecţia în trei puncte principale. Fiecare din aceste puncte a fost explicat pe scurt cursanţilor într-un mod cu totul general. Lecţia în conţinutul ei nu a arătat în ce constă superioritatea orînduirii socialiste asupra orînduirii capitaliste.

Nu s-a accentuat faptul că eliberarea Romîniei de către Armata Sovietică a însemnat nu numai eliberarea naţională, dar a creat şi condiţiile pentru zdrobirea claselor dominante — capitaliştii şi moşierii — ceea ce a dat putinţa creării regimului de democraţie populară — formă a dictaturii proletariatului. In lecţie nu s-a vorbit nimic despre ajutorul politic, economic şi cultural acordat de către Uniunea Sovietică ţării noastre, despre faptul că Uniunea Sovietică a scăpat ţara noastră de urmările grele ale războiului şi secetei. Nu s-a vorbit despre acordurile economice încheiate cu Uniunea Sovietică, datorită cărora în ţara noastră s-au dezvoltat noi ramuri industriale, inexistente în trecut.

Tema lecţiei ar fi fost interesantă pentru cursanţi dacă ea ar fi fost legată cu exemple din viaţa şi munca muncitorilor şi tineretului din fabrică, atît din trecut, cînd ei munceau pentru patroni, cît şi după eliberarea ţării noastre de către Armata Sovietică.

Se putea arăta la această lecţie că fabrica de zahăr a devenit prin lupta oamenilor muncii conduşi de partid, bunul întregului popor muncitor. Era bine de subliniat că munca lor în această fabrică, liberă de exploatare, a devenit o chestiune de cinste şi onoare, că mulţi dintre muncitorii tineri sînt fruntaşi în producţie şi folosesc ajutorul preţios al oamenilor sovietici — metodele înaintate de muncă.

De asemeni se putea vorbi în cadrul lecţiei despre faptul că acolo unde în trecut era cazinoul patronului, muncitorii şi tineretul au astăzi clubul muncitoresc — cu bibliotecă frumoasă, înzestrată cu mii de volume, sală de lectură, de şah etc. Asemenea exemple şi încă altele ar fi făcut ca lecţia să fie bogată în conţinut, interesantă.

Lecţia însă, pregătită superficial, prezentată în mod simplist, cu fraze generale şi goale, nelegate de viaţă, nu a folosit aproape cu nimic cursanţilor cercului politic. Ea a fost citită pe nerăsuflate; cursanţii nici n-au avut timp să noteze măcar scurtele explicaţii date de propagandist la punctele principale.

Acest mod de a pregăti şi expune lecţiile nu reprezintă altceva decît urmarea activităţii formale a comitetului U.T.M. în domeniul învăţămîntului politic. Comitetul organizaţiei de bază are datoria să îmbunătăţească în primul rînd conţinutul lecţiilor şi, în acelaşi timp, să se preocupe şi de munca organizatorică, asigurînd o bună frecvenţă, materiale de studiu pentru cursanţi etc.

In locul celor doi tovarăşi încă nepregătiţi pentru o muncă de asemenea însemnătate, comitetul U.T.M. are posibilitatea să asigure cadre de propagandişti dintre tovarăşii mai bine pregătiţi din punct de vedere politic şi ideologic, cu autoritate în faţa cursanţilor, cu o mai mare experienţă, care să ţină lecţii vii şi interesante, să atragă pe tineri în însuşirea cunoştinţelor marxist-leniniste.

In domeniul învăţămîntului politic comitetul U.T.M. n-a cerut sprijinul şi ajutorul preţios al organizaţiei de partid din fabrică ceea ce ar fi putut ajuta la lichidarea lipsurilor existente.

La rîndul lui instructorul comitetului raional tov. Vornicu, care ori participă la lecţiile şi seminariile cercurilor, nu îndrumă comitetul organizaţiei de bază să ia măsuri pentru îmbunătăţirea calităţii învăţămîntului politic. Comitetul raional U.T.M. Stalin trebuie să acorde mai multă atenţie desfăşurării învăţămîntului politic U.T.M. la fabrica de zahăr Bod.

VERA RADU

Grija pentru om, pentru satisfacerea nevoilor sale mereu crescînde stă în centrul atenţiei Guvernului Sovietic. Guvernul Sovietic şi Partidul Comunist al Uniunii Sovietice au luat o serie de măsuri pentru creşterea producţiei de mărfuri de larg consum.

Tot mai multă îmbrăcăminte se produce în U.R.S.S. pentru micii cetăţeni sovietici.

In fotografie: la secţia de rochiţe pentru copii a magazinului special de articole pentru copii din Moscova.

Bucuria de a preda limba rusă

Regimul de democraţie populară a asigurat tuturor minorităţilor naţionale din R.P.R. învăţămîntul în limba maternă. Astfel, pentru copiii oamenilor muncii de naţionalitate sîrbă din Timişoara au fost create Şcoala medie de 10 ani mixtă sîrbă, Şcoala pedagogică sîrbă şi Şcoala medie agrotehnică sîrbă.

Cadrele didactice care predau aici sînt recrutate dintre absolvenţii diferitelor facultăţi, care cunosc limba sîrbă, şi pot desfăşura astfel o mai rodnică activitate printre elevii sîrbi.

In anul 1952 am absolvit Institutul Pedagogic „Maxim Gorki" şi am fost numită profesoară de limba rusă la Şcoala medie de 10 ani mixtă sîrbă din Timişoara. Din primele ore de curs am observat interesul şi dragostea elevilor pentru limba şi literatura rusă. De atunci, principala mea preocupare a fost să dezvolt şi mai mult acest sentiment pentru materia pe care o predau. Am observat că elevilor le place mult literatura şi am organizat în afara programului ore speciale de dezvoltare a vorbirii pe teme literare. Astfel am prelucrat două mari teme despre A. S. Puşkin şi V. Maiakovski.

Datorită asemănării dintre limba rusă şi limba sîrbă elevii nu întîmpină greutăţi mari la citirea în original a operelor în limba rusă. De aceea le-am recomandat să citească în original opere ale scriitorilor sovietici ca de pildă: „Mama", de M. Gorki, „Aşa s-a călit oţelul" de N. Ostrovski, „Tînăra Gardă" de Al. Fadeev şi altele. După dorinţa elevilor s-au făcut de asemenea abonamente la revistele şi ziarele sovietice „Ogoniok", „Comsomolskaia pravda" şi „Pionerskaia pravda".

Un deosebit interes manifestă elevii pentru vizionarea în colectiv a filmelor sovietice şi mai cu seamă a filmelor spectacol. Aceste filme — care ajută şi la însuşirea accentului corect — sînt urmate de discuţii însufleţite în orele de limba rusă.

Astfel, pe pătrarul II al anului acesta am dat ca subiect la lucrarea scrisă în clasa IX-a tema „Viaţa şi opera lui A.M. Gorki"; elevii au citit cu acest prilej fragmente din renumitele piese ale lui Gorki transpuse pe ecran: „Azilul de noapte", „Barbarii", „Egor Buliciov şi alţii", „Duşmanii" etc. Elevul Drăgan Stoianovici a scris despre Gorki o lucrare foarte interesantă şi cu o singură greşeală de ortografie. Un procent de 40 la sută din numărul elevilor din clasele IX şi X au avut lucrări scrise foarte bune din punct de vedere al conţinutului şi cu cel mult cinci greşeli de ortografie.

Acest rezultat a putut fi atins după o muncă stăruitoare asupra ortografiei prin dictări, controlarea caietelor, ore speciale pentru analiza greşelilor etc. In formarea deprinderii de a scrie corect am pornit de la principiul că baza studierii limbii o constituie cunoaşterea gramaticii.

La orele de gramatică ţin seamă de particularităţile limbii materne şi adeseori fac paralele între fenomenele lingvistice asemănătoare. Trebuie să subliniez că dacă asemănarea dintre limba rusă şi limba sîrbă uşurează învăţarea limbii ruse, sînt şi cazuri cînd se ivesc dificultăţi tocmai din cauza aceasta, îndeosebi la pronunţarea cuvintelor cu forme asemănătoare şi accent diferit, în pronunţarea consoanelor tari şi moi etc.

Intrucît elevii urmăresc cu mare atenţie şi interes lecţiile la care folosesc material didactic, mă străduiesc să am întotdeauna material didactic cît mai adecvat, bogat şi variat. Astfel, la lecţia „Pentru fericirea poporului" am avut un tablou cu aceiaşi temă, din revista Ogoniok; la lecţia „Puşkin în satul Mihailovsk" am adus în clasă tabloul pictorului Tropinin cu tema „Puşkin în satul Mihailovsk" şi operele complete ale lui Puşkin.

Spre sfîrşitul anului 1953, un grup de elevi mi-a făcut o propunere care m-a bucurat nespus de mult. Ei au luat hotărîrea să dea o serbare numai în limba rusă şi au cerut sprijinul meu. Munca depusă timp de două luni pentru pregătirea Simposionului cu tema „Poezia sovietică" a dovedit odată în plus dragostea şi admiraţia pe care o au elevii sîrbi pentru frumoasele poezii, cîntece şi dansuri ale poporului sovietic. Străduinţa elevilor a fost răsplătită din plin. Serbarea s-a bucurat de mare succes.

Nu puţini sînt elevii care absolvind şcoala şi urmînd îndemnul meu s-au hotărît să urmeze Institutul Pedagogic „Maxim Gorki". O deosebită bucurie şi mulţumire sufletească m-a cuprins atunci cînd factorul poştal mi-a înmînat o felicitare în limba rusă, cu urări de Anul Nou din partea fostei mele eleve Danita Rujici, astăzi studentă în anul I al Institutului Pedagogic „Maxim Gorki" din Bucureşti. Era cea mai frumoasă răsplată a muncii depuse în scurta mea carieră de profesor.

DESANCA APREOTESEI
profesoară de limba rusă
la Şcoala medie de 10 ani mixtă
cu limba de predare sîrbă
din Timişoara

Veşti din Ţara Socialismului

Mărfuri multe şi felurite

Satul Bolşoi-Viass din regiunea Penza se află la o distanţă de 30 de km. de cea mai apropiată linie ferată. Cu toate acestea, în zilele de sărbătoare, drumurile ce duc spre sat sînt pline de maşini: colhoznicii vin să facă cumpărături de la magazinul universal din Bolşoi-Viass.

Incăperile magazinului sînt pline de mărfuri destinate populaţiei: de la ceasurile de mînă, ciorapii de mătase „Kapron" şi sticluţele de parfum care sînt căutate îndeosebi de tinerele colhoznice, pînă la maşini de cusut, instrumente muzicale, mobilă.

O zi de duminică...

Tînăra colhoznică Valentina Grişina din colhozul „Zarea comunizma", deputată în Sovietul Regional, a cumpărat o maşină de cusut, cărţi şi caiete pentru sora sa mai mică, Nina. Sora mijlocie, Tania, care s-a căsătorit de curînd, a venit împreună cu soţul său să cumpere mobilă pentru noua lor locuinţă.

T. Dergunova, şefă de echipă fruntaşă din colhozul „Kaganovici" a ales o pereche de ghetuţe pentru băeţaşul ei. Ea şi-a cumpărat material de rochie, iar soţul i-a luat un dar — o armonică.

Numai în decursul anului 1953, în Uniunea Sovietică s-au deschis aproximativ 6000 de magazine. S-a mărit considerabil reţeaua magazinelor din aşezările muncitoreşti şi localităţile rurale.

Anul 1954 prevede o creştere şi mai intensă a numărului magazinelor în Uniunea Sovietică. In decursul acestui an volumul construcţiilor capitale destinate pentru comerţ va creşte mai mult de două ori. In toată Uniunea Sovietică se vor construi 2300 magazine noi, printre care o serie de magazine universale.

Zilnic se deschid în Uniunea Sovietică noi magazine cu felurite produse de larg consum necesare populaţiei. Odată cu ridicarea nivelului de trai, cresc şi cerinţele oamenilor muncii.

De curînd, în oraşul Erevan, capitala R.S.S. Armenia, s-a deschis un mare magazin cu obiecte de artă. Aci se pot cumpăra tablouri, sculpturi, opere ale artei grafice. Magazinul este întotdeauna plin de cumpărători, care cercetează cu atenţie obiectele de artă. Oamenii muncii cumpără opere ale pictorilor sovietici din Armenia, reproduceri ale tablourilor pictorilor ruşi şi armeni. Zilnic, magazinul primeşte noi comenzi prin care se cer lucrări de sculptură şi pictură.

Hidrocentrala de pe Angara

Conform directivelor celui de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. cu privire la cel de al cincilea plan cincinal au început lucrările pentru folosirea resurselor energetice de pe fluviul Angara. Rezervele potenţiale ale energiei apei fluviului Angara depăşesc energia apelor Volgăi, Donului, Kamei şi Niprului luate împreună.

Acum se desfăşoară construcţia primei hidrocentrale de pe Angara. După cantitatea energiei electrice produse, ea va depăşi cu peste două ori Dneproghesul.

Prima hidrocentrală de pe Angara este ridicată de un mare colectiv de constructori. Anul trecut acest colectiv a îndeplinit cu succes planul anual. A fost dată în exploatare prima linie a unei mari fabrici de beton. De asemeni au intrat în funcţiune atelierele de reparaţie a maşinilor, uzina de fabricare a armăturii şi a construcţiilor de fier şi beton etc. In acelaşi timp a fost dată în folosinţă o suprafaţă de 70 mii de metri pătraţi de case de locuit, 3 şcoli, un spital, 3 cluburi, clădiri pentru grădiniţe de copii şi creşe.

Trăsătura caracteristică a construcţiilor este gradul înalt de mecanizare a lucrărilor de terasament şi al muncilor la betonat. Tot mai mult sînt întrebuinţate excavatoarele păşitoare, screperele, buldozerele.

Ridicarea barajului, care are un volum de peste 10 milioane metri cubi de pămînt, se efectuează în ciuda condiţiilor climaterice aspre, chiar şi în timpul iernii. Pentru a păstra pămînt dezgheţat pentru iarnă, excavatoarele păşitoare au pregătit în timpul verii un amestec din pietriş cu nisip care se scoate din fundul fluviului. In această iarnă, turnarea pămîntului dezgheţat în corpul barajului s-a făcut fără întrerupere. Se depun zilnic cîte 7—10 mii de metri cubi de pămînt.

Colectivul constructorilor are în frunte o organizaţie de partid care este formată din peste 500 de comunişti. In diferitele sectoare ale şantierului lucrează 800 de comsomolişti. Comuniştii şi comsomoliştii folosesc cu pricepere tehnica. Ei sînt organizatorii întrecerii socialiste. Peste 3000 de constructori ai hidrocentralei îşi îndeplinesc norma în medie cu 120 la sută.

Sarcinile în ceea ce priveşte depunerea pămîntului în corpul barajului au fost depăşite în ultimele luni.

Nu mai e mult pînă cînd prima hidrocentrală de pe Angara va furniza energie electrică.

Aceasta va deschide noi perspective dezvoltării economice a regiunii Baicalului.

Scrisoare către redacţie

„Nu mai e, s-a isprăvit"

De multe ori membrii cooperativei Bold şi-au pus întrebarea: „unde-or fi alimentele şi produsele ce au sosit ieri în magazin?" Faptele au arătat care este adevărul şi tot ele au dat răspuns întrebării. La această cooperativă mulţi salariaţi vînd mărfurile în mod ilegal rudelor, prietenilor şi chiar celor din conducerea cooperativei Bold.

Şi iată cum. In luna februarie a sosit la secţia „Alimentara" halva, rahat, orez, peşte şi alte produse. Gestionarul Coman Constantin, cum a terminat de descărcat marfa a tras obloanele, a închis magazinul. Lucrul acesta s-a întîmplat într-o sîmbătă după amiază. Duminică, magazinul a fost închis. Luni de dimineaţă, ştiindu-se că a venit marfă proaspătă, cooperatorii au mers să-şi cumpere cele trebuincioase. Cînd intrau în magazin, cumpărătorii erau „întîmpinaţi" de gestionarul Coman, care le spunea pe un ton ironic, „nu mai e, s-a isprăvit".

Asemenea atitudine faţă de cooperatori a manifestat şi Delcea Bebe, gestionarul secţiei MAT. Deşi cumpărătorii văzuseră că în faţa magazinului au fost descărcate mai multe butoaie cu vin el i-a minţit spunîndu-le că acest produs lipseşte. La insistenţele cumpărătorilor, el a început să se scuze că: „...da, vin este dar... a îngheţat în butoaie" şi deci, tot nu-l poate servi.

La o oră după aceasta, gestionarul a servit pe prietenul său Busuioc şi pe alţi prieteni ai acestuia, din vinul „îngheţat" în butoaie. Tovarăşei Butoi Elena, preşedinta cooperativei, i-a fost adus vinul chiar de gestionarul Delcea.

Şi asemenea fapte nemulţumitoare nici nu sînt de mirare, ştiind că Delcea Bebe şi Coman Constantin sînt nişte foşti negustori care au adînc înrădăcinate năravuri vechi, de speculă şi atitudine de ploconeală în faţa şefului — respectiv tov. Butoi Elena — care nu se dă în lături de a se face părtaşe la afaceri murdare ca cele descrise mai sus.

Lucrul acesta este bine cunoscut cooperatorilor din comuna Bold, numai Uniunea raională a Cooperativelor de Aprovizionare şi Desfacere Caracal închide ochii în faţa acestor lipsuri. Or, Uniunea raională ar trebui să-şi deschidă ochii şi să facă curăţenie în conducerea cooperativei din comuna Bold.

Corespondent
CONSTANTIN SMARANDESCU

Cronica dramatică

„FAMILIA" de I. Popov

Elena Negreanu

Studioul actorului de film „C. Nottara", înscrie pe răbojul succeselor sale, un nou spectacol interesant, emoţionant.

Piesa în 4 acte de I. Popov, „Familia" este inspirată din viaţa familiei lui V. I. Lenin şi redă artistic fapte reale din viaţă, aşa cum au fost culese din documentele, scrisorile, mărturiile rudelor şi prietenilor apropiaţi.

O primă latură interesantă a piesei o constituie însăşi zugrăvirea perioadei copilăriei şi adolescenţei marelui geniu al omenirii.

In al doilea rînd ea are o foarte accentuată latură pedagogică, care-l face pe spectator să tragă puternice concluzii pe linia explicării cauzelor care duc la apariţia unor asemenea oameni cum au fost Vladimir Ulianov şi fraţii lui. Aceştia nu se ivesc datorită întîmplării, unui proces spontan şi nici unei simple eredităţi, ci în urma îmbinării unui întreg complex de condiţiuni date, cu care cei doi părinţi Maria Alexandrovna Ulianova şi Ilia Nicolaevici Ulianov, au influenţat, au dirijat cu o rară străduinţă şi fierbinte dragoste, realizarea „frontului unit" al părinţilor — cum le plăcea lor să spună — în slujba „frontului unit" al familiei. Volodia Ulianov avea deosebite capacităţi de gîndire, dar multe din virtuţile lui le găseşti şi în persoana celorlalţi fraţi şi surori, a lui Saşa, a Aniei, Oliei, a lui Dmitri şi Maniaşa, despre care ştim din piesă şi din alte scrieri că n-au fost numai cinstiţi, buni, corecţi şi foarte uniţi în familie, ci au fost oameni cu perspective largi de viaţă, că alături şi împreună cu Lenin şi mama lor au activat, unii din ei sacrificîndu-şi viaţa, pentru marea cauză socială în care credeau.

Piesa redă între altele un minunat exemplu de influenţare reciprocă a fenomenelor în viaţa sufletească a individului. Mă refer la saltul moral pe care îl realizează mama. Pînă la un punct ea avea ca singur ideal creşterea copiilor în cultul cinstei, al dragostei faţă de oameni, al demnităţii, al cunoaşterii şi îndrăgirii valorilor artistice cele mai autentice. Datorită copiilor de a căror educaţie ea însăşi s-a îngrijit, ajunge la un moment dat pe o poziţie mult avansată, de luptă activă. Acest lucru reiese din scena în care cei doi profesori — Gorski şi Cernenco — în numele „înaltei" lor misiuni de pedagogi, vin să-l intimideze pe Vladimir şi să-l facă să renunţe la poziţia profund morală şi umană de pe care a apărat dreptul la învăţătură al cetăţeanului pe care regimul ţarist îl socotea „minoritar", ciuvaşul Ogorodnicov. La ameninţarea acestora, că Vladimir va fi dat afară din liceu şi probabil din societatea „onorabilă", dacă nu cere scuze directorului şi dacă nu păstrează în secret faptul că-l prepară pe ciuvaş pentru examene, Vladimir respinge ambele propuneri spunînd: „Şi tu mamă şi tata, aţi socotit întotdeauna minciuna şi laşitatea — josnice. Nu vreau să fiu nici mincinos, nici laş. I-am făgăduit lui Ogorodnicov să-l prepar pentru examene şi am s-o fac". Maria Alexandrovna răspunde atunci: „Aprob în totul atitudinea lui Volodia".

Este prima împrejurare în care Vladimir intră în conflict cu susţinătorii oficiali ai regimului ţarist şi iată că mama este alături de el. A fost cea mai uşoară încercare din viaţa plină de riscuri şi sacrificii a copiilor ei, dar niciodată mai tîrziu, pînă la sfîrşitul vieţii, mama n-a rămas pasivă şi nici nu s-a dezis de acţiunile lor eroice.

In legătură cu arestarea lui Saşa, Maria Alexandrovna are totuşi un moment de slăbiciune: „...Să-l deporteze pe viaţă, numai să nu-l omoare... De cine să mă rog, învaţă-mă"? îi întreabă ea cu disperare pe Volodia. „Nu trebuie să te rogi... încearcă să lupţi". Dar Maria Alexandrovna necunoscînd cum trebuie să folosească lupta într-o asemenea împrejurare cînd viaţa copilului ei e în joc, se gîndeşte să apeleze la mila autorităţilor: „Dar mai există şi milă... sînt şi ei creştini... dacă le-aş spune: — Saşa-i tînăr, s-ar putea să-şi schimbe ideile". Reacţia lui Vladimir este promptă şi categorică: „Cum o să le promiţi asta, mamă? ...Afară de datoria faţă de familie, Saşa mai are o datorie faţă de el însuşi, faţă de cauza şi convingerile lui, faţă de patrie". Şi mama, în faţa maturităţii de gîndire şi a atitudinii morale superioare a fiului ei, îşi recunoaşte slăbiciunea, şi cu toate că nu ştie încă ce va spune în faţa autorităţilor ţariste, ştie că nu va cere scuze şi nu va face promisiuni în numele lui Saşa, chiar dacă va fi condamnat la moarte. Ea îşi corectează astfel prin poziţia înaintată a lui Volodia, vremelnica ei slăbiciune.

Este ştiut că mama lui Vladimir Ilici a murit la 77 de ani, fiind prezentă şi utilă în frămîntările şi acţiunile politice ale copiilor ei, pînă în ultimile zile ale vieţii. In afară de Olea care a murit răpusă de boală şi Saşa care a fost executat din ordinul ţarului, toţi ceilalţi copii, inclusiv tovarăşa de viaţă a lui Vladimir Ilici şi soţul Aniei, şi-au desfăşurat viaţa într-un nesfîrşit şir de deportări, exilări, detenţiuni, simţind-o mereu alături, pînă la moartea ei în 1916, pe minunata femeie rusă, Maria Alexandrovna Ulianova.

Piesa emoţionează pe spectatori şi pentru că reuşeşte să aducă pe scenă viaţa bogată, multilaterală, a unei familii care în multe privinţe ar putea fi considerată ca prototip, ca ideal către care poate năzui orice om. Această familie trăieşte în condiţiuni materiale modeste, totuşi prin efortul părinţilor, copiii capătă posibilităţi de instruire culturală, de distracţii. Intre membrii familiei, fără a fi excluse ciocnirile de păreri, domneşte dragostea şi stima. Respectul faţă de oamenii buni şi cinstiţi este manifestat fără rezerve. Disciplina şi stima pentru muncă, pentru punctualitate sînt o lege de viaţă a membrilor familiei. Purtătorii ideilor avansate din literatură sînt prietenii spirituali ai lor şi cunoaşterea acestora e îndeletnicirea preferată în orele libere. Noţiunea de patrie capătă la membrii acestei familii valori adevărate şi este sincer şi cu căldură iubită, pînă la sacrificiul vieţii; nu patria în sensul lozincar şi fals pe care i-l dau funcţionarii poliţiei ţariste sau cei doi profesori retrograzi, nu patria ţarului Alexandru, ci patria oamenilor simpli cum e Ogorodnicov sau Nichitici, a gînditorilor înaintaţi ca Dobroliubov şi Rîleev, patria lui Volodia Ulianov, a fraţilor şi surorilor lui.

Imi vin în minte prin contrast, familiile descrise de Gorki în piesele „Micii burghezi" şi „Cei din urmă" a căror viaţă se desfăşoară cam în aceeaşi perioadă istorică. Şi acolo există un aşa zis „front unit" al părinţilor, dar de data asta îndreptat împotriva idealurilor copiilor lor şi în luptă cu ei pentru apărarea unor interese meschine.

I. Popov descrie un caz particular al aceloraşi vremuri, (aceasta reiese şi din piesă prin afirmaţia mai multor personaje între care bătrîna învăţătoare Kaşkadamova care spune: „Tare îmi sînteţi toţi dragi şi nu înţeleg cum se face că vă deosebiţi atît de cealaltă lume"), dar un caz particular care reprezintă mlădiţa nouă, vestind viitoarele familii înaintate din perioada istorică imediat următoare. Aşa vor arăta, parcă vrea să spună piesa, aşa trebuie să arate familiile oamenilor cinstiţi, care-şi dăruiesc gîndurile şi forţele lor poporului pe care-l iubesc, şi care-l iubeşte.

★

Spectacolul de la Studioul Nottara realizat de regizorii Sorana Coroamă, Liviu Ciulei şi Rodica Gheorghiu, pune în valoare cu multă poezie şi simţ artistic conţinutul piesei. Regia are meritul de a fi dat viaţă scenică acestei piese rămînînd fidelă intenţiilor autorului şi servind printr-o interpretare inteligentă şi clară, scopul profund educativ al piesei.

Regisorii au reuşit să transmită spectatorilor entuziasmul şi năzuinţa spre asemenea familii, au reuşit să convingă că la omul matur rădăcina educaţiei primite se află şi în atmosfera în care şi-a trăit copilăria. Felul interesant şi minuţios în care s-a muncit cu actorii a dus, cu unele excepţii, la rezultate bune.

O slăbiciune pe care regia o manifestă este în general ţinuta exterioară a membrilor familiei, care în contrast cu simplitatea jocului, cu valoarea omenească a personajelor şi cu cele ce reies din text, este puţin prea preţioasă, sugerează îndestularea şi uneori cochetăria. Frumuseţea interioară a acestor personaje este excesiv ajutată de frumuseţea exterioară care deformează puţin imaginea lor şi le ştirbeşte din autenticitate.

Un deosebit merit îl are în interpretarea personajului Mariei Alexandrovna, maestra emerită a artei Marietta Sadova, care a adus pe scenă modestia, forţa sufletească a mamei lui Vladimir Ilici, întrebuinţînd strălucite mijloace de expresie artistică, simple şi emoţionante. După o absenţă de cîţiva ani de pe scenă, Marietta Sadova vădeşte în acest rol o maturitate şi o capacitate remarcabilă de redare a adîncimilor unui personaj atît de complex, întrecînd toate realizările sale actoriceşti de pînă acum. De neuitat sînt momentele despărţirii de copii cînd pleacă la Petersburg, scena de la închisoare şi cea a reîntoarcerii acasă. Aici, povestirea celor întîmplate, atinge culmi de măestrie. Lacrimile reţinute, oboseala fizică şi morală retrăită atît de intens, nasc în spectator un puternic protest pentru cruzimea autorităţilor ţariste. Din păcate, regia n-a ajutat în acest tablou la întregirea momentului şi prin jocul celor doi copii Olea şi Vladimir, care rămîn prea rigizi şi izolaţi în suferinţa lor.

Este impresionant aportul tînărului actor Stamate Popescu, care cu toate că nu realizează în toate scenele intensitatea şi impetuozitatea temperamentului lui Vladimir Ilici, demonstrează marea dragoste şi seriozitatea cu care a lucrat la acest rol. Sarcina deosebit de grea a interpretării rolului lui Lenin a fost în ansamblu bine dusă la capăt.

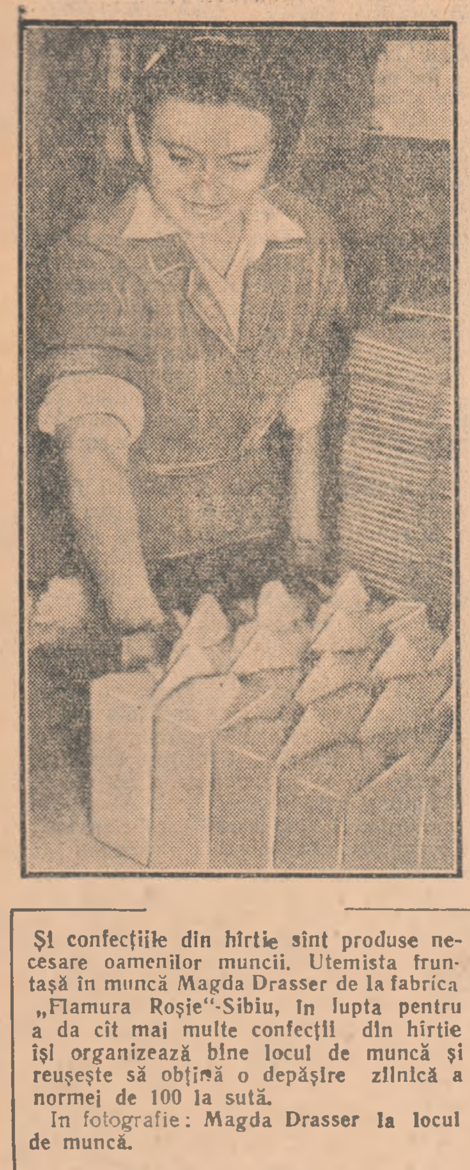
Foarte expresiv şi aducînd cu ele întreaga atmosferă a epocii, sînt realizate rolurile învăţătoarei Kaşkadamova (Leontina Ioanid) şi a celor doi profesori Cernenco şi Gorski (Donos Arcadie şi Ion Gheorghiu).

Două personaje, deşi au numai o trecere episodică în scenă, îţi rămîn în memorie prin simplitatea şi căldura cu care au fost interpretate de Gh. Ciprian artist emerit al R.P.R. — pescarul Egor — şi de Ionescu Gion — bătrînul Cuzma Ivanovici. Natalia Arsene interpretează rolul Oliei cu prospeţime şi inteligenţă, deşi uneori e de o sobrietate prea accentuată.

Este îmbucurător că în această piesă un număr foarte mare de tineri artişti abia ieşiţi din institut au avut prilejul unei munci interesante şi a unor rezultate bune. Se remarcă îndeosebi printre aceştia Iura Darie în rolul lui Saşa, Emanoil Petruţ în rolul lui Ogorodnicov, Gh. Crişmaru în rolul lui Ermacov. In rolul Aniei, în care talentata actriţă Corina Constantinescu obţine un nou succes, proaspăta absolventă a Institutului de Artă Cinematografică, Miriam Răducanu se afirmă şi ea cu un frumos bagaj de sensibilitate.

O latură slabă a spectacolului o constituie paliditatea cu care au fost realizate o parte din tipurile negative din piesă ca: Durnovo (Neamţu Ottonel), Modest Apolonovici (Stroe Atanasiu), Necliudov (Ion Lucian), Andrei Oscarovici (George Manu). Această slăbiciune în redarea unor odioase figuri ale poliţiei ţariste, revine desigur şi regiei, care nu a dat destul relief scenelor ce se petrec la departamentul de poliţie. De altfel şi decorul — care în restul spectacolului a fost frumos rezolvat de pictorul scenograf Toni Gheorghiu — este în aceste scene nepotrivit de cald şi luminos, creind o atmosferă plăcută care nici prin contrast nu ajută la conturarea personajelor şi acţiunilor inumane desfăşurate sub ochii noştri.

Spectacolul de la Studioul actorului de film „C. Nottara" reprezintă un punct pozitiv al acestei stagiuni şi are meritul de a sădi în sufletul spectatorilor stima, dragostea şi năzuinţa spre o familie ca cea a lui Vladimir Ilici. „Copiii noştri sînt viitorii cetăţeni ai ţării noastre şi ai lumii. Ei vor scrie istoria." — spunea Makarenko. Spectacolul cu piesa „Familia" are valoarea unui exemplu concret privind căile pentru făurirea unor viitoare generaţii de nădejde. In deosebi pentru tineretul nostru, spectacolul reprezintă — prin caracterul său profund educativ — un important eveniment artistic care se cere cunoscut şi preţuit.

Și confecțiile din hîrtie sînt produse necesare oamenilor muncii. Utemista fruntașă în muncă Magda Drasser de la fabrica „Flamura Roșie"-Sibiu, în lupta pentru a da cît mai multe confecții din hîrtie își organizează bine locul de muncă și reușește să obțină o depășire zilnică a normei de 100 la sută.

In fotografie: Magda Drasser la locul de muncă.

Produse metalice de larg consum obținute prin valorificarea deșeurilor

In multe din întreprinderile regiunii Ploești se produc acum prin valorificarea deșeurilor, cantități însemnate de produse metalice de larg consum, de calitate bună și la un preț scăzut.

La atelierele C.F.R.-Ploești, de pildă, s-au obținut numai în 25 de zile ale lunii martie, din bucăți de materiale rămase de la prelucrarea diferitelor piese, 2.100 de potcoave, 1.614 piulițe și 360 de ciocane de diferite mărimi. Valoarea totală a produselor realizate din deșeuri se ridică la peste 10.000 lei. La realizarea acestor produse s-au evidențiat fruntașii în întrecerea socialistă: Mircea Stănculete, Nicolae Andrei, Constantin Ghiță și Ion Dumitrescu.

Valorificarea deșeurilor a devenit o preocupare permanentă și pentru muncitorii rafinăriei nr. 6 din Ploești. Numai în luna martie, brigada U.T.M. condusă de maistrul Petre Păcuraru a făcut din deșeuri 40 de cărucioare pentru transportat butelii de aragaz, 40 de dălți pentru zidărie, 100 de chei folosite pentru închiderea și deschiderea buteliilor de aragaz, 6 cuțite pentru dulgherie și 5 topoare.

La întreprinderea „Cablul romînesc" a fost organizată zilele acestea o brigadă de tineret care se ocupă în exclusivitate cu producerea bunurilor metalice de larg consum, cum ar fi perii de sîrmă, ace de siguranță, apărătoare pentru hogeaguri, apărătoare de tip bloc pentru lămpi electrice. In cîteva zile, brigada de tineret a realizat la aceste produse însemnate depășiri de normă. S-au evidențiat muncitorii Gheorghe Panait, Paulina Rusu, Florența Morărescu, care au obținut depășiri de normă cuprinse între 37 și 47 la sută.

Secții producătoare de bunuri metalice de larg consum au fost înființate și la uzinele mecanice din Ploești și Poiana Cîmpina, unde se produce un variat sortiment de obiecte.

Cărți noi

In Editura pentru Literatura Politică au apărut:

ION MARȚAFOI: Dezvoltarea mai multor ramuri de producție, calea spre înflorirea gospodăriei colective.
16 pag. 20 bani

★

★ ★ ★ In ajutorul celor ce urmează cursurile serale de partid de la orașe și sate.
Politica Partidului de ajutorare și stimulare materială a producătorilor mici și mijlocii în vederea sporirii producției agricole și a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.
36 pag. 25 bani

Pentru o recoltă bogată de porumb

Lucrările de primăvară la cultura porumbului

Una dintre cele mai însemnate plante de cultură, care stă alături de grîul de toamnă, este porumbul. El este semănat pe suprafață mare și are numeroase întrebuințări: în hrănirea omului, ca furaj pentru animale, în industrie.

Experiența înaintată a agriculturii sovietice, precum și experiența fruntașilor în producție la cultura porumbului din țara noastră, dovedesc că porumbul dă rezultate bune dacă este semănat în arături adînci de toamnă, după fasole, soia sau după cereale de toamnă.

Cu cît arăturile de toamnă sînt mai adînci, cu atît sporurile de recoltă sînt mai mari. După experiențele sovietice, sporul de recoltă la porumbul semănat în arătură de toamnă făcută la 30 cm. adîncime a fost de 600 kg. la hectar, față de cultura de porumb de pe un teren arat în toamnă la adîncimea de 15 cm.

Ingrășarea cu bălegar de grajd contribuie la mărirea recoltelor de porumb. Experiențele au arătat că atunci cînd terenul a fost îngrășat cu azotat de amoniu, recolta de porumb boabe a fost de 1.600 kg. la hectar, în timp ce, prin îngrășarea cu 20.000 kg. bălegar, s-a obținut o recoltă de 3.300 kg. boabe la hectar.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954, arată care sînt măsurile ce trebuiesc luate pentru a se obține recolte mari de porumb.

Prima lucrare care se face în vederea pregătirii terenului pentru cultura porumbului este nivelarea și grăparea. In primele zile de primăvară, cînd coamele brazdelor arăturii adînci de toamnă se zvîntă, terenul trebuie nivelat pentru că astfel se împiedică evaporarea apei intrate în pămînt. Acest lucru se face cu tîrșitoarea, mergînd pieziș pe direcția arăturii. Dacă gospodăriile nu au tîrșitoare, pămîntul trebuie să fie netezit cu ajutorul grapelor.

De îndată ce terenul a prins scoarță și au răsărit buruienile de primăvară, lucrarea care trebuie făcută este cultivarea. Aceasta se execută cu ajutorul cultivatorului, fie cel cu arcuri, fie cel cu cuțitele în formă de labă de gîscă, cu care se face o lucrare mai bună. Prima lucrare cu cultivatorul se face cît mai în față, cu scopul de a distruge buruienile abia răsărite și de a mărunți stratul de la suprafața pămîntului. Pentru ca terenul să rămînă cît mai neted, după lucrarea cu cultivatorul se trece cu grapa.

A doua lucrare cu cultivatorul se face cu două-trei zile înainte de însămînțare, la adîncimea de 8—10 cm., adică tocmai la adîncimea la care semănăm; și după a doua cultivație trebuie să grăpăm. In felul acesta cînd se seamănă, semințele vor cădea pe un strat de pămînt îndesat, iar deasupra vor avea un strat afînat pe care colții lor îl pot străbate cu ușurință. De asemenea, știind că primăvara pămîntul se încălzește de la suprafață către adîncime, prin stratul afînat ce acoperă boabele, va pătrunde aerul cald care ușurează încolțirea.

Dacă terenurile n-au fost arate în toamnă trebuie să facem în primele zile de primăvară arături adînci de 18—20 cm., introducînd sub brazdă 15—20.000 kg. bălegar de grajd bine putrezit. In cazul cînd arătura aceasta nu o putem face imediat, pentru a nu se pierde apa prin evaporare, vom lucra terenul cu cultivatorul la 3—5 cm. adîncime, sau îl vom grăpa odată sau de două ori cu o grapă grea. Arăturile de primăvară trebuie imediat grăpate. Pînă la însămînțarea porumbului vom lucra arătura de primăvară cu cultivatorul, de cîte ori apar buruieni, sau se formează scoarță, iar ultima cultivație se face cu două-trei zile înainte de semănat, la adîncimea de 8—10 cm. ca și în cazul ogoarelor de toamnă.

Trebuie să dăm o deosebită atenție alegerii seminței. Așa cum recomandă Hotărîrea, boabele cele mai bune pentru semănat sînt cele de la mijlocul știuleților sănătoși, cu rînduri drepte. Acestea se scot cu mîna de pe știuleți, cu 5—6 zile înainte de semănat.

Pentru a se putea asigura mecanizarea lucrărilor de întreținere a porumbului, se recomandă să se semene porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Prin această metodă de semănat se micșorează la jumătate atît timpul necesar pentru lucrări, cît și mîna de lucru și se obțin sporuri însemnate de recoltă. Semănatul în cuiburi așezate în pătrat se face cu mașini speciale. Acolo unde sînt suprafețe mari și nu există aceste mașini, semănatul se poate face cu mașinile obișnuite de cereale și pentru a realiza pătratele, după răsărire se face cu cultivatorul lucrarea numită buchetat despre care vom vorbi mai jos.

Țăranii muncitori colectiviști, întovărășiți sau cu gospodării individuale pot realiza semănatul în cuiburi așezate în pătrat, marcînd terenul cu marcatorul, cu care se trag linii drepte pe teren la distanța de 70 cm. una de alta, în lungul și-n latul locului. La încrucișarea liniilor trase pe teren se fac cuiburi cu sapa la adîncimea de 8—10 cm. și în fiecare cuib se pun 3—4 boabe care apoi se acoperă cu pămînt.

Dacă după semănatul porumbului, terenul prinde scoarță sau răsar buruieni, prima lucrare de îngrijire a porumbului este grăpatul. Această lucrare se poate face atît înainte cît și după răsărire, pînă ce porumbul face 3—4 frunze. Ea se face de-a curmezișul rîndurilor pentru că în felul acesta nu vatămă planta. Scopul acestei lucrări este de a menține umezeala în pămînt și de a distruge buruienile.

Lucrarea următoare este buchetatul pentru terenurile semănate cu mașina obișnuită și prașila cu rărire la cele semănate în cuiburi așezate în pătrat. Buchetatul se face trecîndu-se de-a curmezișul rîndurilor de porumb cu cultivatorul ale cărui cuțite sînt montate în așa fel, încît să taie plantele pe o porțiune de 50 cm., iar pe 20 cm. să rămînă firele de porumb. După executarea buchetatului, răritul se face cu mîna, lăsîndu-se cîte un fir la cuib, iar în regiunile umede și cu pămîntul bogat cîte două fire. Odată cu această lucrare se poate face prima îngrășare suplimentară, dîndu-se 400—500 kg. de găinaț de pasăre sau 200—300 kg. de superfosfat la hectar. Ingrășarea suplimentară a porumbului mai poate fi făcută dîndu-se la hectar un amestec din 1000 kg. must de grajd cu 100—150 kg. superfosfat și 3.000 kg. de apă. Această îngrășare se face înainte de prășitul al doilea.

Terenurile semănate în cuiburi așezate în pătrat se prășesc cît mai devreme posibil, făcîndu-se și prima îngrășare suplimentară. Imediat după prășit urmează răritul lăsîndu-se ca și în primul caz, unul sau două fire de porumb la cuib.

Nu trebuie să se întîrzie cu primul prășit, deoarece prin el se asigură plantelor apa necesară și se distrug buruienile.

In unele regiuni ale țării noastre se obișnuiește să se mușuroiască porumbul după prima prașilă. Acest obicei este cît se poate de dăunător, fiindcă prin mușuroire se pierde foarte multă apă.

Experiențele și realizările fruntașilor în producție au arătat că se pot obține recolte mari de porumb făcîndu-se cel puțin 3 prașile fără mușuroire, și aplicînd și celelalte măsuri despre care am vorbit.

De exemplu, la gospodăria colectivă din Livedea — București, s-a obținut o recoltă de 7.000 kg. știuleți la hectar făcîndu-se trei prașile cu sapa și 5 prașile cu prășitoarele trase de cai. O recoltă de 7.800 kg. știuleți la hectar au obținut și țăranii întovărășiți din Lugoj — Timișoara, care au lucrat după recomandările agrominimului.

Consfătuirea pe țară a fruntașilor în producție la cultura porumbului, sfeclei de zahăr și cartofului a arătat însemnătatea aplicării regulilor agrotehnicii avansate în cultura porumbului. Ea a dovedit adevărul ce stă în cuvintele „O prașilă face cît o ploaie bună".

Să folosim din plin zilele de început de primăvară, pentru o bună pregătire a terenului și să lucrăm în așa fel ca de pe cele 3 milioane de hectare ce se vor semăna cu porumb în anul acesta, să obținem o recoltă bogată.

Ing. T. MOSCALU

Așa am obținut 3.330 kg. boabe la hectar

Ani de-a rîndul tata și după el și eu, ne-am luptat cu nevoile. Pămînt aveam destul: 6-7 hectare. Am fi putut scoate de pe el destule roade. Lucrul acesta, n-am izbutit însă să-l facem. Nu-mi explicam de ce noi care munceam pămînt mult, aduceam în hambar roade puține. Abia acum am găsit secretul. Pămîntul nostru era pămînt bun. Cu toate astea din grîu și porumb nu-l slăbeam, iar pe de altă parte nici lucrările nu le făceam așa cum trebuie. Treceau ani de-a rîndul și nu dezmiriștеam o brazdă. De multe ori, după ce semănam porumbul sau altele, le lăsam „în grija domnului", pînă se făceau mărișoare. Dar nici după aceea nu le făceam mare lucru.

Faptul că pe atîta întindere de pămînt nu obțineam recolta așteptată, pe mine m-a pus pe gînduri. M-am frămîntat, m-am gîndit cum s-o brodesc mai bine. Am auzit mereu că prin sat vin ingineri agronomi de la raion. M-am dus și eu și am întrebat pe unul cum se pot obține bucate mai multe. Mi-a spus să viu la cămin. M-am dus. Acolo, inginerul Istrătescu de la raion ne-a spus că e vorba de ținerea unor cursuri agrozootehnice, că vom învăța cum să smulgem pămîntului mai mult porumb, grîu și altele. M-am gîndit că nu e rău dacă urmez și eu aceste cursuri. Și într-adevăr, am învățat lucruri frumoase. Ce mi-a fost neclar am lămurit apoi cu agentul agricol Oprea Marin. Pe acesta l-am întrebat de multe ori cum este mai bine să pregătesc terenul. După ce mi-a spus cum se face aceasta, mi-a mai recomandat să citesc și broșura cu agrominimul. Așa am și făcut. Dar pe lîngă broșură am citit aproape în mod regulat revista „Ogorul nou". Și din ea am învățat multe lucruri frumoase. Bunăoară, citind m-am lămurit mai bine cum vine cu desmiriștitul. Și eu executam mai înainte cîteodată această lucrare după ce terminam de treerat, dar o făceam atunci cînd pămîntul era bătut, tare ca fierul.

Vreau să vă înfățișez în cîteva rînduri cum am procedat eu de am obținut astă toamnă 3.330 kg. porumb-boabe la hectar. In vara anului 1952, după ce am secerat, imediat în primele 3-4 zile am pornit plugul printre clăi și am desmiriștit. Toamna am făcut arătură adîncă. Odată cu arătura am îngropat sub brazdă vreo 20 care de gunoi de la boi, oi, găinaț de păsări și toată cenușa pe care o păstrez într-un loc special.

Acestea le-am făcut în anul 1952. In primăvara anului 1953, am luat-o din nou cu treaba. Cum s-a topit zăpada și pămîntul s-a înflorit de soare, am trecut cu grapa peste el. Insămînțarea o fac de obicei între 7 și 10 aprilie. Mai precis, acum mă orientez după gospodăria agricolă de stat Afumați. Cînd gospodăria iese la însămînțatul porumbului, sînt gata și eu. Cele 3-4 pogoane pe care le am planificate în fiecare primăvară cu porumb, le ar și le semăn în cel puțin 3-4 zile de la data cînd am început lucrul. Dar nici după asta nu stau cu mîinile în sîn. Merg la loc și văd cum încolțesc boabele. Dacă pămîntul s-a întărit, dau cu grapa și rup scoarța de deasupra. După ce porumbul răsare, îl prășesc și copilesc. Nu las în cuib mai mult de unul sau două fire.

Eu vreau să arăt că obținerea unei producții mari la hectar mai depinde alături de lucrarea pămîntului și de altele. Socotesc că este mare lucru pentru o plantă ca porumbul, alegerea seminței și stabilirea timpului de însămînțat. Eu cultiv mai mult porumb dinte de cal. Toamna nu am timp să-l aleg din lan. Am grijă însă, ca atunci cînd curăț știuleții de foi să-i dau deoparte pe cei mai sănătoși și plini de boabe. Legăturile le pun în podul casei pentru a le feri de umezeală și de ger, precum și de atacul șoarecilor. Primăvara, ca să mă conving că porumbul n-a fost atacat de geruri, pun boabe să văd cum încolțesc. Numai după ce sînt convins că 92—95 de boabe dintr-o sută au încolțit atunci îl pun în pămînt.

In ceea ce privește timpul potrivit de însămînțare, trebuie spus că în comuna noastră mai dăinuiesc multe nereguli. Sînt unii care pun porumbul între 1-10 mai. Drept să spun, mulți dintre aceștia nu numai că nu obțin porumb, dar nici coceni pentru bietele vite nu reușesc să-și asigure. In verile mai călduroase porumbul lor se usucă pe mușuroi sau pe șanțul rariței, atunci cînd a crescut abia pînă la brîu. La mijloc nu este altceva decît un obicei vechi, dar foarte dăunător, și faptul că de multe ori chiaburii îi îndeamnă pe unii oameni mai șovăielnici să întîrzie cu semănatul, indicîndu-le timpul cel mai nepotrivit.

Din experiența practică am putut constata că însămînțarea timpurie a porumbului nu numai că ne dă recolte bogate, dar face cu putință să semănăm și grîul mai devreme, asigurînd deci și pentru această plantă perspective mari. Cei care cultivă tîrziu porumbul îi apucă înghețul din toamnă cu pămîntul neînsămînțat.

In comuna Urzicuța avem putința să sporim cu mult recoltele la hectar. Pentru aceasta este însă necesar ca inginerii și tehnicienii agronomi să stea mai mult în mijlocul nostru. Nu așa cum fac unii, se prezintă la sfatul popular, își vizează delegația și pe aici li-i drumul. Ei trebuie să arate țăranilor muncitori prin consfătuiri și conferințe cum trebuie să folosim gunoiul pe care unii îl aruncă în șanțuri, cum trebuie pregătit terenul, să combată metoda atît de dăunătoare ca folosirea rariței și altele. Eu personal aș fi putut obține o recoltă de porumb mai mare de 3.330 kg. la hectar, dar nu am prășit porumbul decît de două ori. La prașila a doua i-am făcut și mușuroi, iar copilitul l-am executat abia prin luna august.

Pentru primăvara aceasta eu sînt pregătit să ies cel dintîi la lucrarea pămîntului. Sînt hotărît să aplic întrutotul îndrumările date de guvern și partid prin Hotărîrea cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954, precum și chemarea participanților la consfătuirea pe țară a fruntașilor în producție la cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr.

MARIN CAPITAN
țăran muncitor din comuna Urzicuța
raionul Băilești

Ei iubesc frumosul

In camera mare a secției e liniște. Prin difuzorul stației de radioamplificare se aud acordurile unui cîntec. Preocupați de munca lor, tinerii din secția de fotogravură a fabricii „Industria Bumbacului A", aplecați asupra unor valțuri metalice, muncesc de zor. Ai impresia că nici nu-i interesează cele ce se petrec în jurul lor. Din cînd în cînd, lăsînd din mînă mica daltă, studiază cu atenție modelul de pe clișeul primit de la desenatori. Și munca aceasta ce pare la prima vedere atît de migăloasă este îndrăgită pe zi ce trece tot mai mult de tinerii din această secție. Aproape nici unul dintre aceștia nu numără 22 de primăveri. Cu toții sînt entuziaști, preocupați de un singur lucru: să imprime pe valțuri, de fiecare dată, cele mai frumoase și cele mai variate modele. Cu ajutorul fotografiilor sînt gravate pe valțurile mașinii de imprimat noile modele ale imprimeurilor produse în fabrică.

Sîntem mîndri de munca pe care o facem — spun tinerii acestei secții. De felul cum noi muncim depinde în mare măsură aspectul imprimeurilor. De aceea tinerii din secția aceasta nu cunosc ce este oboseala. Ei se străduiesc permanent ca roadele activității lor să fie bogate.

Cîtă bucurie încearcă orice tînără fată cînd îmbracă o rochie cu un desen frumos și bine executat și cîtă supărare încearcă un copil atunci cînd desenele de pe rochița-i sînt șterse și lipsite de gust. De toate acestea își dau perfect de bine seama tinerii gravori din secția tineretului de la „Industria Bumbacului A" din Capitală.

Pentru a pătrunde mai bine taina procesului de producție ce se desfășoară aici, am parcurs același drum pe care-l parcurge micul desen venit pentru a fi imprimat pe valțul de metal, care la rîndul lui va împodobi cît mai plăcut mii de metri de țesături.

Primul popas l-am făcut la laboratorul fotografic. Aici, desenul a fost reprodus în mai multe copii. Hașurat cu grijă de mîinile dibace pentru ca mai multe copii dintre acestea să poată fi legate una de cealaltă pe mărimea valțului; desenul este introdus în rama specială de copiat pe hîrtie de „pigment" pentru a forma un montaj. Acesta este apoi aplicat pe valț, cu ajutorul unei mașini. De acum începe munca de amănunt, plină de migală. Valțurile trec la separarea culorilor. Pentru fiecare culoare care alcătuiește desenul, se face cîte un valț. Odată terminată și această operație migăloasă, valțul este transportat pe un cărucior în camera de ronjare. Aici, asemeni copilului căruia îi place să se bălăcească în apă tot așa și valțul cu desenul pe el se rotește zeci de minute în baia de clorură. Drumul parcurs nu se oprește însă aici. După ce valțul este spălat cu apă el trece în baia de acid acetic și nitric unde desenul fotografiat se gravează în adîncime, fixîndu-se definitiv, iar apoi valțul este trecut la operațiunea de șlefuire. A mai rămas doar o operație și valțul poate fi dus în mașina de imprimat pentru a începe lucrul. Aceasta este însă, munca cea mai de răspundere și care cere o atenție deosebită din partea gravorilor rectificatori care o execută. Ei privesc cu multă atenție și modifică cea mai mică încrustătură, care la prima vedere pare neînsemnată. Tinerii din această secție știu că cel mai neînsemnat defect poate influența negativ aspectul țesăturii. Pentru aceasta ochii atenți și cercetători ai celor ce muncesc aici nu trec cu vederea nici peste cel mai mic amănunt.

Acum, valțul este bun pentru a trece la mașina de imprimat pînza.

★

Ion Perva — bătrînul — cum obișnuiesc tinerii să-i zică uneori — muncește de mulți ani la „Industria Bumbacului A". Dar, cu toate că e trecut de aproape o jumătate de veac, totuși nu se poate spune că într-adevăr este bătrîn. Totdeauna plin de energie și dornic de a da viață lucrurilor noi, el face ca munca în secție să meargă mereu înainte. Activitatea neobosită de zi cu zi pe care o desfășoară în cadrul atelierului mecanic i-au atras stima colectivului de muncitori și i-au adus înaltul titlu de fruntaș în întrecerea socialistă.

Cînd fiul său Mihai a vrut să învețe o meserie, Ion Perva l-a adus tot la „Industria Bumbacului A". Tînărul Mihai Perva a vrut să afle de la început meșteșugul imprimării pe pînză a desenelor. Studiind cu atenție și muncind cu perseverență el a deprins în scurt timp meseria de gravor. Ce-i drept, la început nu a fost prea ușor. Teama că nu va putea face prea multe, făcea ca Perva — fiul — să se descurajeze uneori.

Dragostea de muncă și interesul pentru tehnica avansată, de la tatăl său a deprins-o. De aceea cînd sarcinile puse în fața întreprinderii au arătat necesitatea creării unei secții de gravură, Mihai Perva a muncit neobosit pentru crearea ei. Cu sprijinul comitetului organizației de bază U.T.M. și al conducerii întreprinderii, într-un timp scurt la „Industria Bumbacului A" s-au pus bazele secției de fotogravură a cărui șef a fost numit gravorul Mihai Perva.

In munca pentru organizarea secției, tatăl și-a sprijinit din nou fiul. Pentru copierea pe hîrtie a desenelor era necesar un aparat special de care fabrica ducea lipsă. Atunci, Ion Perva a găsit de datoria lui ca și de data aceasta tot el să fie acela care să-și ajute fiul.

Ajutorul pe care tatăl îl dă fiului este prețios. In același timp Mihai Perva își ajută tatăl în ridicarea nivelului său politic și ideologic. El îl sprijină în însușirea de noi cunoștințe din învățătura marxist-leninistă.

★

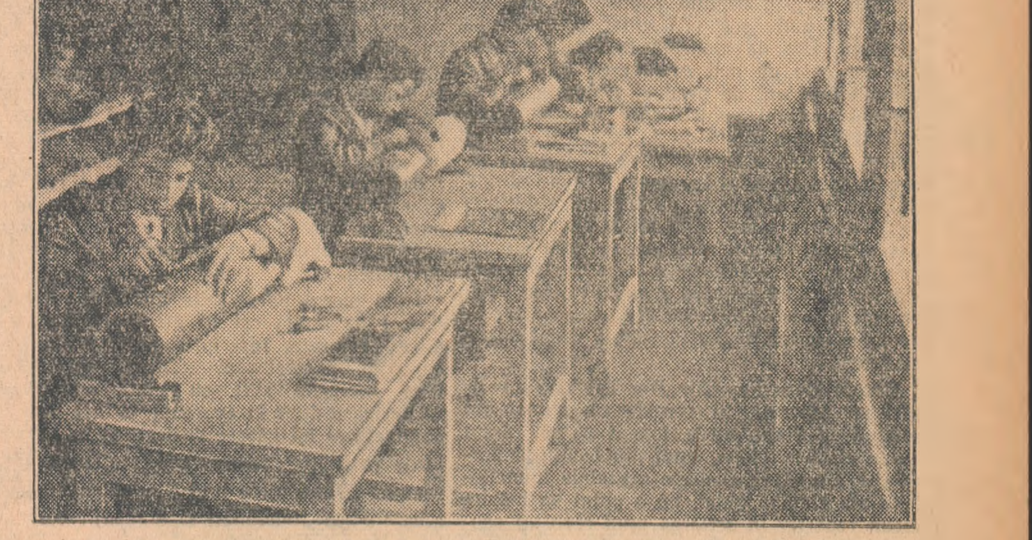
După ce a absolvit Școala profesională din Arad, tînărul Dumitru Hanciu a fost repartizat la „Industria Bumbacului A" din București. Munca a început-o alături de Mihai Perva.

Cînd s-a hotărît înființarea secției de fotogravură, cei doi tineri au fost trimiși în schimb de experiență la uzinele „30 Decembrie" din Arad. După 4 luni ei s-au reintors în fabrică cu noi și bogate cunoștințe în munca de gravori. Intre timp, aici fuseseră repartizate de la Școala profesională de textile cîteva fete, iar de la alte școli profesionale cîțiva băieți. Dintre aceștia au fost recrutați cei 13 tineri care azi formează secția de fotogravură și care au început primii munca de gravare a valțurilor necesare imprimeriei.

Utemistul Dumitru Hanciu muncea cu însuflețire la rectificarea gravurilor îndrumînd în același timp și pe tinerii veniți din școala profesională. Ca urmare a acestui ajutor, utemistul Apostol Gh., ca și tovarășii săi, pot spune pe bună dreptate că sînt gravori rectificatori cu o înaltă calificare. Dar ei nu vor să se oprească aici. De aceea muncesc neobosiți, însușindu-și noi și mai multe cunoștințe în meseria ce și-au ales-o. Alături de ceilalți tineri muncește în secția fotogravură și tînăra Zamfira Eremia, în vîrstă de 18 ani. In scurt timp ea a devenit o bună separatoare de culori. Lucrul dat de ea, cît și cel al tinerelor Maria Badea și Ana Petre, este pe zi ce trece de o calitate tot mai bună.

Tinerii din secția fotogravură constituie un colectiv unit, animat de dorința de a contribui din plin la îmbunătățirea calității și sporirea numărului de modele pentru pînzeturi. Ei se străduiesc să pună la dispoziția oamenilor muncii țesături cît mai frumoase.

L. LIVADARIU

In fotografie: un aspect al activității desfășurate în sala de fotogravură.

Au pornit pe calea belșugului

Numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale din raionul Sighișoara, convingîndu-se de importanța lucrării pămîntului pe tarlale întinse, cu mijloace mecanizate și după regulile agrotehnice, au format încă două gospodării agricole colective.

In satul Prod din comuna Hoghilag a fost inaugurată duminică gospodăria agricolă colectivă „Unirea". Președintele comitetului de inițiativă, Nicolae Coldea, care a vorbit cu prilejul festivității, a arătat că familiile care s-au unit în această gospodărie urmează exemplul celor 24 de gospodării colective din raionul Sighișoara care au pornit mai de mult pe drumul belșugului. Cele 54 de familii care au intrat în noua gospodărie au adus cu ele 18 pluguri, 25 de care, 20 grape, 8 vaci, 3 cai etc., precum și 136 ha. de pămînt.

In satul Rondola, comuna Noul Săsesc, în gospodăria agricolă colectivă „6 Martie" s-au unit 51 de familii care au adus 107 hectare de pămînt, 13 vite, 16 care, 13 pluguri, 12 grape, o semănătoare, un atelier de fierărie și altele.

(Agerpres).

Bicicleta „Pionierul" — un nou produs al tehnicii romînești

Secția montaj a fabricii de biciclete București oferă în aceste zile un aspect plăcut. Pe mesele îmbrăcate în postav gros muncitorii au început să execute ultimele lucrări de montaj la primul lot de 500 de biciclete „Pionierul", intrate în fabricație la începutul acestui an. In rastelele așezate de-a lungul sălii apar la intervale tot mai scurte biciclete complet montate, gata pentru a fi trimise magazinelor de desfacere.

Noul produs al tehnicii romînești, bicicleta „Pionierul", a fost conceput în cadrul întreprinderii de inginerul Ion Xenachis. Atît la proiectare cît și la executare s-a ținut seama ca noul produs să întrunească asemenea calități încît să nu se deosebească cu nimic de cel primit din import.

Punerea în fabricație a bicicletei a necesitat perfecționarea procesului tehnologic, construirea și folosirea unor dispozitive de care în trecut întreprinderea nu dispunea. Un grup de constructori, alcătuit din maistrul Dumitru Orzănescu și muncitorii Vasile Pușcașu, Gheorghe Cazacu, Alexandru Somlea, Vasile Naie, Ion Boierescu au construit diferite dispozitive ca cel de ansamblare a cadrului, de îndoire a furcii înclinate și orizontale, dispozitivul pentru îndoirea cornului ghidon și altele. Cu ajutorul acestor dispozitive muncitorii au putut să prelucreze și să execute în întreprinderea lor toate piesele cerute de procesul de fabricație. O parte din piese cum ar fi țevăria, piesele de cauciuc și pielea de șea le primesc de la alte întreprinderi din țară.

Vopsitul și cromarea pieselor se execută tot în cadrul fabricii.

Peste puține zile, prima sută de biciclete va fi pusă în vînzare prin magazinele de desfacere din Capitală și din țară.

(Agerpres)

SĂ CULTIVĂM LOTURI INDIVIDUALE

★ ★

Printre muncitorii brăileni

Anul trecut numeroși muncitori de la fabricile și instituțiile din Brăila au primit loturi individuale de pămînt pe care le-au cultivat cu legume și zarzavaturi. Deseori pot fi văzuți în timpul liber fruntașii în producție de la „Industria Sîrmei", „Viitorul" sau „Progresul", cum fac rînduială printre straturile pe care ți-e mai mare dragul să le privești. In toamnă, cei care au muncit cu dragoste și au acordat toată atenția grădinilor care le-au fost repartizate, au cules roade bogate. Astfel, muncitorul Stoian Petru de la „Industria Sîrmei" a cules 800 kg. varză, 200 kg. cartofi, 400 kg. roșii, 60 kg. fasole, iar oțelarul Nicolae Petrache de la uzinele metalurgice „Progresul" a recoltat 45 de kg. ceapă, 70 kg fasole și zeci de kilograme de roșii și cartofi. Ei și familiile lor au avut zarzavaturi proaspete toată vara și au putut să-și facă o bună aprovizionare pentru iarnă, realizînd totodată serioase economii bănești.

Acolo unde conducerea fabricilor precum și organizațiile de tineret și sindicale au privit cu seriozitate această problemă, numărul celor care au făcut cereri pentru a li se repartiza loturi de pămînt a crescut.

Un exemplu pozitiv în această privință îl constituie fabrica „Industria Sîrmei". Aici s-a dus o intensă muncă de popularizare și mobilizare în această direcție prin stația de radioamplificare și prin gazetele de perete. De asemenea agitatorii, printre care tovarășii Truțescu, Anghel Nicolae, Calu, au stat de vorbă cu muncitorii, le-au arătat foloasele pe care le pot avea prin cultivarea legumelor și zarzavaturilor.

Nu este deci de mirare faptul că zilnic numeroși muncitori din toate secțiile se prezintă la comitetul sindical pentru a solicita repartizarea unor loturi de cultivat. Printre cei dintîi înscriși se află muncitorul fruntaș Bălan Alexandru, membru de partid. Exemplul său este urmat și de alți comuniști și utemiști.

Pentru a veni în sprijinul celor care vor cultiva legume și zarzavaturi, conducerea fabricii a luat măsuri să se confecționeze din deșeuri mici unelte de grădinărit ca greble și săpăligi, care vor fi puse la dispoziția celor interesați.

Asemenea rezultate au fost obținute și la fabrica de confecții Brăila, unde Hotărîrea a fost prelucrată temeinic în toate secțiile. Pînă acum au solicitat loturi 68 muncitori. Gospodăria anexă a fabricii va pune la dispoziția celor care au primit loturi individuale sămînța necesară precum și răsadurile.

La uzinele „Progresul" s-au asigurat din vreme răsadurile precum și micile unelte de grădinărit. Pentru loturile aflate în apropierea uzinei s-a luat măsura să se construiască pompe de irigat, astfel ca în zilele de secetă grădinile de zarzavat să nu sufere de lipsa apei.

In urma popularizării făcute și a muncii agitatorilor, la uzinele „Viitorul", 300 de muncitori au cerut să li se dea loturi de pămînt pe care să le cultive. Iar la fabrica „Stînca", numărul celor care vor cultiva legume pe loturi individuale a trecut de 100.

O frumoasă acțiune desfășoară deputații sfatului popular orășenesc. In cadrul circumscripțiilor electorale respective ei au organizat întîlniri cu cetățenii cărora le-au arătat cît de mari sînt avantajele cultivării terenurilor virane.

Așa, de pildă, deputata Fota Chirița din circumscripția 42, a avut o consfătuire cu cetățenii în urma căreia numeroși locuitori au și început să facă pregătiri pentru transformarea terenurilor virane în grădini de legume și zarzavaturi. Printre cetățenii care s-au evidențiat în această privință sînt Ivanciu Lenuța și Filip M.

ION MARGINEANU

★ ★

O problemă însemnată

La sfaturile populare orășenești și raionale din întreaga țară sosesc zilnic numeroase cereri prin care oamenii muncii din întreprinderi și instituții solicită repartizarea de loturi individuale din terenurile virane, în vederea cultivării lor cu legume. Anul acesta, în majoritatea regiunilor, sfaturile populare, cu sprijinul cetățenilor au identificat noi terenuri virane bune pentru cultura legumelor.

In regiunea Stalin, bunăoară, au fost identificate pînă acum terenuri virane pe o suprafață de 425 ha dintre care o mare parte au și fost repartizate la peste 22.600 de cetățeni.

Muncitorii și funcționarii care cultivă aceste loturi primesc un sprijin prețios din partea întreprinderilor și a unităților comerciale. Astfel, prin comerțul de stat și cooperatist a fost asigurată întreaga cantitate de cartofi necesară însămînțărilor în aceste terenuri, precum și celelalte semințe de legume. Totodată, în gospodăriile agricole anexe ale întreprinderilor și în serele sfaturilor populare au fost pregătite cantități importante de răsaduri de legume pentru muncitorii care cultivă loturi individuale.

La combinatul „1 Mai" din Satu Mare, conducerea întreprinderii a pus la dispoziție peste 10.000 kg. de deșeuri din care vor fi confecționate sape, cazmale, greble și alte unelte pentru muncitorii care au primit loturi individuale. Asemenea măsuri au fost luate și de către conducerile atelierelor și unităților C.F.R. și ale întreprinderilor „Menajul" și „Triumf" din regiunea Cluj. Muncitorii de la uzinele „Oțelul Roșu" și Uzinele textile din Timișoara, care cultivă loturi individuale, vor primi din partea gospodăriilor agricole anexe ale întreprinderilor peste 700.000 fire de răsaduri de diferite legume, iar cei de la uzinele „Bela Brainer" din București vor primi peste 200.000 de fire răsaduri de legume.

O preocupare deosebită pentru sprijinirea muncitorilor care cultivă loturi individuale dovedește și conducerea șantierului hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz.

Unele sfaturi populare tratează birocratic această problemă, cu puțin simț de răspundere, repartizînd muncitorilor loturi necultivabile sau la distanțe prea mari. Așa, de pildă, în regiunea Cluj, sfatul popular orășenesc a repartizat atelierelor C.F.R. un teren viran în spatele uzinelor „Ianoș Herbak", iar pentru muncitorii acestei întreprinderi loturile au fost repartizate la o distanță mult prea mare de întreprindere.

De asemenea, unele sfaturi populare cum ar fi sfatul popular raional Ciuc, din Regiunea Autonomă Maghiară, nu rezolvă la timp cererile muncitorilor care solicită terenuri. Sfatul popular raional Pașcani nu se ocupă suficient de identificarea terenurilor bune pentru cultura legumelor, motivînd că nu sînt cereri pentru acordarea loturilor individuale.

Cultivarea terenurilor virane a contribuit anul trecut într-o mare măsură la îmbunătățirea aprovizionării celor care le-au folosit. De aceea, sfaturile populare și conducerile întreprinderilor au datoria să dea atenția cuvenită acestei munci și să sprijine îndeaproape pe cultivatori.

Delegaţia P. C. U. S. la Congresul al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania

BERLIN 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 martie a sosit la Berlin delegaţia Partidului Comunist al Uniunii Sovietice la cel de al IV-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania. Din delegaţie fac parte: A. I. Mikoian, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S. şi vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.; M. A. Suslov, secretar al C.C. al P.C.U.S.; D. T. Şepilov, redactor şef al ziarului „Pravda" şi A. A. Smirnov.

Pe aerodromul Schoenfeld din Berlin, delegaţia a fost întîmpinată de Walter Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G. şi vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Democrate Germane şi de H. Matern şi F. Oelssner, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G.

Delegaţia a mai fost întîmpinată de reprezentanţii ambasadei sovietice în frunte cu V. S. Semenov, ambasador al U.R.S.S. în R. D. Germană.

Congresul Partidului Muncitoresc Progresist din Canada

TORONTO 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La 27 şi 28 martie, delegaţii la Congresul al V-lea al Partidului Muncitoresc Progresist din Canada au discutat proiectul noului program al partidului.

Raportul cu privire la proiectul noului program a fost prezentat de Leslie Morris, membru al Comitetului naţional executiv al partidului.

Congresul a adoptat proiectul noului program cu unele rectificări.

Congresul a adoptat rezoluţii în următoarele probleme: O nouă politică naţională pentru Canada; lupta împotriva ameninţării crizei economice; unitatea poporului şi sarcinile Partidului Muncitoresc Progresist; întărirea partidului, Federaţiei naţionale a tineretului muncitor şi a organelor de presă.

Congresul a ales Comitetul Naţional al Partidului Muncitoresc Progresist din Canada. Delegaţii la Congres au ales în unanimitate pe Tim Buck — lider al partidului.

La Congres s-a dat citire în diferite şedinţe telegramelor de salut primite din partea Comitetelor Centrale ale partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti din Uniunea Sovietică, Anglia, Statele Unite, Republica Populară Chineză, Franţa, Cehoslovacia, Polonia, Romînia, Bulgaria, Republica Democrată Germană, Germania occidentală, Japonia, India, Mexic, Uruguay, Guatemala şi alte ţări.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a adresat următoarea telegramă:

„Congresului al V-lea al Partidului Muncitoresc Progresist din Canada.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice trimite un salut frăţesc Congresului al V-lea al Partidului Muncitoresc Progresist din Canada.

Urăm Partidului Muncitoresc Progresist succese în lupta pentru întărirea rîndurilor partidului, pentru independenţa naţională a Canadei, pentru interesele vitale ale oamenilor muncii din Canada, pentru pace.

Trăiască Partidul Muncitoresc Progresist din Canada!

Trăiască solidaritatea internaţională a oamenilor muncii în lupta pentru pace, democraţie şi socialism!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST
AL UNIUNII SOVIETICE"

Acord comercial între U.R.S.S. şi Egipt

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

In urma unor tratative care s-au desfăşurat într-o atmosferă de înţelegere reciprocă prietenească şi care s-au încheiat cu succes, la 27 martie 1954 a fost semnat la Cairo un acord comercial între U.R.S.S. şi Egipt care prevede dezvoltarea şi consolidarea relaţiilor comerciale dintre cele două ţări pe bază de egalitate în drepturi şi avantaje reciproce.

Prin acest acord se stabileşte aplicarea reciprocă de către ambele părţi a clauzei naţiunii celei mai favorizate în problemele comerţului şi navigaţiei.

Potrivit stipulaţiilor acordului, livrările de mărfuri din U.R.S.S. în Egipt şi din Egipt în U.R.S.S. se vor efectua pe baza unor liste de mărfuri. Lista mărfurilor sovietice care vor fi exportate din U.R.S.S. în Egipt cuprinde utilaj industrial, tractoare şi maşini agricole, autovehicule, fabricate de [illegible], produse petrolifere, material lemnos, cereale, medicamente şi alte mărfuri.

Lista mărfurilor egiptene prevăzute care vor fi exportate din Egipt în U.R.S.S. cuprinde: bumbac, orez, fire de mătase artificială, piei prelucrate, piei brute şi alte mărfuri.

Acordul este încheiat pe termen de un an şi se va considera prelungit în fiecare an dacă nici una din părţi nu-l va denunţa.

Din partea sovietică, acordul a fost semnat de V.D. Alexeenco, consilier comercial al ambasadei U.R.S.S. în Egipt. Din partea egipteană de către Kemal El-Din Abdel Nabi, director al departamentului economic din Ministerul Afacerilor Externe al Egiptului.

Declaraţia lui Nehru

NEW DELHI 30 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la 29 martie la New Delhi, primul ministru al Indiei, Nehru, s-a declarat de acord cu cererile opiniei publice mondiale pentru interzicerea armelor de exterminare în masă. „Sper — a spus premierul indian — că autorităţile interesate vor acorda toată atenţia acestor cereri, deoarece ultimele experienţe cu arma cu hidrogen au devenit tot mai periculoase". Insistînd asupra caracterului destructiv al noilor arme, Nehru a arătat că ultimele experienţe cu bomba cu hidrogen au demonstrat limpede că puterea distructivă a acestor mijloace de exterminare poate scăpa controlului omului provocînd adevărate catastrofe.

Inchiderea conferinţei interamericane de la Caracas

NEW YORK 30 (Agerpres). — La 28 martie, cea de a 10-a conferinţă interamericană de la Caracas, şi-a încheiat lucrările. La şedinţa de închidere, delegaţia Guatemalei a protestat în mod oficial împotriva rezoluţiei „anticomuniste", adoptată, după cum s-a mai anunţat, sub puternica presiune a S.U.A., şi care are ca scop amestecul S.U.A. în afacerile interne ale Americii Latine.

In declaraţia delegaţiei Guatemalei se spune de asemeni ca orice încercare de amestec în afacerile interne ale ţării, de oriunde va fi ea întreprinsă, va fi şi de acum înainte respinsă cu hotărîre de către Guatemala şi va forma obiectul unei plîngeri în faţa Consiliului de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite, ca reprezentînd „o primejdie pentru pace şi securitate."

Proteste împotriva reprimării demonstraţiei studenţilor libanezi

BEIRUT 30 (Agerpres). — La 29 martie un grup de studenţi libanezi au declarat că vor începe o grevă a foamei în semn de protest împotriva măsurilor represive luate de autorităţi cu prilejul demonstraţiei antiimperialiste de la 27 martie.

Agenţia Associated Press relatează că la înmormîntarea studentului ucis de poliţişti cu prilejul manifestaţiei din 27 martie, au fost concentrate importante forţe poliţieneşti pentru a preîntîmpina noi manifestaţii ale studenţilor şi populaţiei.

BEIRUT 30 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele libaneze condamnă cu asprime acţiunile autorităţilor în legătură cu reprimarea la 27 martie, a demonstraţiei studenţeşti de la Universitatea americană din Beirut.

Ziarul „Le Matin" cere demisia imediată a primului ministru al Libanului, Yafi. „Nimeni, scrie ziarul, nu are dreptul să împiedice pe studenţii noştri să exprime ceea ce gîndesc despre pactul turco-pakistanez şi despre presiunea exercitată asupra Irakului în scopul de a-l sili să adere la această alianţă".

Viaţă fără bucurii

Deprimare sufletească. Reporterul a aflat despre sinucidere, a zăbovit cîteva clipe asupra filei albe de hîrtie, iar apoi a dat verdictul: „Electrotehnicianul Klaus M. în vîrstă de 23 de ani şi-a pus capăt zilelor cu ajutorul curentului electric. Cauza, după cum ni s-a comunicat la poliţie, a fost o deprimare sufletească". Şi rotativele au imprimat pe kilometri de hîrtie aceste cuvinte.

Unii, citind în ziarul vest-berlinez „Der Tag" constatările reporterului amintit, au încercat să dezlege tainele ce sălăşluiesc în cele două cuvinte: „deprimare sufletească". Rostogolind privirea peste rîndurile dese de cuvinte aliniate sub un titlu provocator de senzaţie au putut să întîlnească o frază care dezvăluia enigma. Klaus M. s-a sinucis pentru că devenise şomer. Dacă însă mulţi dintre şomerii care bat străzile acoperite de ruine ale Berlinului occidental au speranţa — e drept, mai întotdeauna nerealizată — că totuşi vor găsi un patron care să aibe nevoie măcar pentru cîteva ore de puterea braţelor lor, în schimb Klaus M. nu mai putea să nutrească nici chiar o asemenea speranţă, atît de modestă în fond. Puterea braţelor sale nu mai exista; i-o răpise un cumplit accident de producţie. Acesta a fost dealtfel motivul pentru care în septembrie 1953 tînărul în vîrstă de 23 de ani a devenit şomer. Simţea atunci cum se prăbuşeşte într-o noapte grea, apăsătoare, fără de sfîrşit. Sufletul îi era răvăşit de furtuna suferinţelor. Nu a mai avut tăria să ia piept viaţa. S-a sinucis. Şi un reporter, în goana peregrinărilor sale cotidiene, a scris despre această viaţă tînără pe care a mistuit-o focul năprasnic al nedreptăţii sociale, un reportaj pe care l-a intitulat: „Patul folosit drept scaun electric".

Despre Hans Peschke „Der Tag" nu a scris nici un reportaj. Şi aceasta nu numai din pricină că Hans nu a folosit patul drept scaun electric. Hans, unul din locuitorii bordeielor din sărăcăcioasele mahalale muncitoreşti ale Hamburgului, nu a putut să inspire vreun reporter în scrierea unui reportaj senzaţional pentru că viaţa lui nu are nimic deosebit într-însa. Hans este tînăr, cunoaşte o meserie — cea de lăcătuş, are nevastă şi un copil mic, munceşte din răsputeri şi abia adună 40 de mărci pe săptămînă [illegible] de trai oficial în Germania occidentală este de 400 mărci lunar. Săptămînile pe care le îndură Hans Peschke îl [illegible] nimat; aceste necazuri le [illegible] o întreagă generaţie de tineri. [illegible] gurul după cum nu-i nici primul şi nici ultimul dintre tinerii vestgermani pe care greutăţile vieţii aspre şi [illegible] tător.

Hans Westfal este un locuitor al [illegible] lor mucegăite, insalubre, din [illegible] dau din Berlinul occidental. El este tînăr, are multe guri de hrănit, de [illegible] are unde dormi [illegible]. Deocamdată primeşte un ajutor de [illegible] mărci pe săptămînă. Ce se va întîmpla însă în viitor? Lui Hans îi este teamă de [illegible] cumplite-s încercările prin care [illegible] pentru ca să se poată gîndi [illegible] la zilele ce vor veni. De visat, visează. [illegible] doar tînăr. Uneori se avîntă [illegible] pile visurilor, îşi permite chiar să-şi [illegible] neze vremea cînd în patria sa [illegible] vor putea munci. Realitatea [illegible] fiecare zi nu-i îngăduie însă [illegible] mult. Despre această realitate [illegible] face cîteva mărturisiri ziarul [illegible] „Neue Volkszeitung": „Numărul [illegible] tinerelor care nu pot urma [illegible] găsesc de lucru se cifrează [illegible] 700.000". De fapt numărul acestor tineri este cu mult mai mare: 1.000.000 tineri vestgermani nu pot să-şi asigure existenţa pentru că nu au unde să-şi folosească puterea lor de muncă.

Cînd mergi pe străzile din Berlinul occidental de multe ori îţi atrag atenţia niste afişe colorate. Inscripţiile de pe ele par oarecum misterioase: „[illegible]". De fapt însă lucrurile sînt cu mult mai puţin misterioase decît în aparenţă. E încă una din enigmele ce îşi găsesc dezlegarea în cunoaşterea realităţii vestgermane. „[illegible]" înseamnă „Telefoniere und Studenten [illegible] alles" adică „telefonişti şi studenţi vor executa totul". Ca să-şi poată studia pe Goethe şi Heine, mulţi studenţi vestgermani spală vase în restaurante, scutură covoare, sparg lemne sau lucrează noaptea ca muncitori necalificaţi. Şi munca lor este sîngeros exploatată. „Cînd aud de cultură îmi vine să trag cu pistolul" — fraza aceasta a lui Goering a devenit o călăuză pentru cîrmuitorii de la Bonn.

Cifrele dau prilejul multor reflecţii. Iată, de pildă, două cifre: în 1951 în împărăţia lui Adenauer pentru întreţinerea unui soldat american era alocată suma de 9.640 mărci iar pentru un elev german abia 60 mărci.

Dregătorii regimului de la Bonn ţin multe discursuri. Desigur aceste discursuri nu amintesc nici despre tînărul electrotehnician care şi-a pus capăt vieţii cu ajutorul curentului electric şi nici despre şomerii căzuţi pradă deznădejdii. Despre asemenea lucruri domnii de la Bonn se prefac că nici habar n-au. In schimb ei vorbesc despre diviziile vestgermane care urmează să renască şi ca nişte fiare de pradă încearcă să adulmece vînat proaspăt: carne de tun din rîndurile tineretului.

Cînd bubuie tunurile, tinereţea este în primejdie. Tînăra generaţie din Germania a cunoscut prin propria ei experienţă ce înseamnă războiul. Este o generaţie crescută în şuierul bombelor, printre ruine, îndurînd foamea şi lipsurile de tot felul. Pentru tineretul din R. D. Germană zilele războiului au rămas numai ca o amintire tristă; un trecut de care te îndepărtezi mereu dar care te îndeamnă să veghezi la viitor. Tinerii din Germania occidentală n-au pus însă capăt suferinţelor; bombele au încetat să mai şuiere dar ruinele n-au fost înlăturate, iar foamea le scarmănă stomacul fără îndurare. Ei sînt victimele celor care vor să transforme Germania din nou într-un focar de război.

Bundestagul de la Bonn a votat legea serviciului militar obligatoriu. Nu a votat însă nici o lege de ajutorare a şomerilor. S-a mirat oare cineva? Cred că nu! La Bonn se aude doar răpăitul tobelor războiului (după zgomot poţi recunoaşte că sînt tobe „made în S.U.A."). In birouri cu storurile trase achizitorii de carne de tun germană fac calcule. Ei nu se mulţumesc că au răpit tineretului vestgerman tinereţea; ei vor acum să-i răpească şi viaţa.

EDGARD OBERST

„Nu sîntem singuri..."

Ministrul de justiţie al S.U.A. a propus oficializarea dreptului statului de a intercepta convorbirile telefonice.

— Ţi-aş spune un cuvînt dulce, dar ştii... nu sîntem singuri.

(Desen de EUG. TARU)

„Adunarea prieteniei"

Intîlnirea tinerilor din R.P. Polonă, R. Cehoslovacă şi R. D. Germană

VARŞOVIA 30 (Agerpres).— P.A.P. transmite:

Cu prilejul încheierii Săptămînii mondiale a tineretului, la 28 martie, în oraşul Jelenia Gora din R. P. Polonă a avut loc o întîlnire a prieteniei la care au luat parte tineri din Polonia, Cehoslovacia, Republica Democrată Germană, precum şi delegaţii de tineret din Belgia, Danemarca, Germania occidentală şi Norvegia. Intîlnirea s-a transformat într-o vie demonstraţie a unităţii tineretului în lupta pentru rezolvarea paşnică a problemei germane şi pentru asigurarea securităţii colective în Europa.

In sala Teatrului Municipal din Jelenia Gora a avut loc o şedinţă festivă a participanţilor la întîlnirea prieteniei. Adunarea a fost deschisă de T. Wegner, secretar al conducerii centrale a Uniunii tineretului polonez. El a subliniat că tineretul polonez protestează cu hotărîre împotriva reînvierii militarismului german, care reprezintă cel mai mare pericol pentru cauza păcii în Europa.

Tinerii şi tinerele din Polonia, a spus el, sprijină cu căldură propunerile concrete făcute de Uniunea Sovietică, îndreptate spre reglementarea paşnică a problemei germane şi asigurarea securităţii colective în Europa.

La adunare au luat cuvîntul W. Velfe, secretar al Consiliului Central al Uniunii tineretului liber german, M. Jakes, secretar al Comitetului Central al Uniunii tineretului cehoslovac, V. Krause, reprezentantul tineretului din Germania occidentală şi L. Tebax, membru al delegaţiei tineretului belgian. Vorbitorii au subliniat primejdia pe care o reprezintă pentru popoarele Europei aşa zisa „comunitate defensivă europeană" şi au sprijinit planul de asigurare a securităţii colective în Europa, propus de către delegaţia sovietică la conferinţa de la Berlin.

Intr-o atmosferă de nestăvilit entuziasm, participanţii la adunare au adoptat o rezoluţie în care se spune:

„Considerăm că singura cale justă pentru asigurarea păcii în Europa o constituie proiectul „tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa" prezentat de către delegaţia sovietică la conferinţa de la Berlin, proiectul unificării Germaniei pe baze paşnice şi democratice. In numele fericirii şi al prosperităţii popoarelor noastre, tinerii şi tinerele din R. D. Germană, Germania occidentală, Polonia şi Cehoslovacia vor lupta din toate puterile pentru realizarea acestui program.

In numele tineretului din ţările lor, participanţii la întîlnirea prieteniei, sprijină cu căldură iniţiativa prietenilor germani şi francezi cu privire la convocarea la Berlin, în luna aprilie, a unei conferinţe a tineretului în vederea discutării metodelor de luptă comună împotriva „comunităţii defensive europene", pentru pace şi securitatea Europei.

Participanţii la întîlnire cheamă întregul tineret din Europa, indiferent de convingeri politice, credinţe religioase şi origină socială, să participe activ la pregătirea şi la lucrările acestei conferinţe. Fie ca la întîlnirea de la Berlin a tineretului din Europa să se întrunească reprezentanţi ai tuturor oamenilor iubitori de pace".

In după amiaza zilei de 28 martie, în Piaţa centrală din Jelenia Gora, a avut loc un mare miting al locuitorilor oraşului, la care au luat cuvîntul participanţi la întîlnirea prieteniei.

Săptămîna de luptă a tineretului francez împotriva reînarmării Germaniei occidentale

PARIS 30 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité" publică un comunicat al Uniunii tineretului republican din Franţa, chemînd la lupta împotriva acordurilor de la Bonn şi Paris şi a reînarmării Germaniei occidentale.

„Pentru ca tineretul nostru să nu mai cunoască soarta îngrozitoare a generaţiei precedente, se spune în comunicat, va trebui să ne unim şi să acţionăm în comun. Este în joc viitorul fiecărui tînăr, întrucît acordurile de la Bonn şi Paris şi consecinţa lor firească — reînarmarea Germaniei occidentale, poartă în sine germenii războiului".

In semn de protest împotriva acordurilor militariste, Uniunea tineretului republican din Franţa anunţă organizarea între 10 şi 17 aprilie a „săptămînii de luptă a tineretului împotriva reînarmării Germaniei". „Chemăm toate organizaţiile de tineret, se spune în încheere în comunicat, chemăm pe toţi tinerii indiferent de opiniile lor, să participe în număr cît mai mare la demonstraţiile patriotice care vor fi organizate în cursul acestei săptămîni".

Discursul lui Dulles

NEW YORK 30 (Agerpres). —

La 29 martie secretarul Departamentului de stat al S.U.A., J. F. Dulles a rostit un nou discurs radiodifuzat şi televizat despre scopurile politicii externe ale S.U.A.

Reluînd declaraţiile făcute de el cu două luni în urmă, Dulles s-a ocupat în deosebi de „concepţia guvernului american" în problema indochineză şi a relaţiilor cu R. P. Chineză.

Discursul abundă în calomnii grosolane împotriva Uniunii Sovietice şi a R. P. Chineze.

Sensul celor spuse de Dulles în legătură cu Indochina se rezumă — potrivit constatării Agenţiei France Presse — la aceea că „Statele Unite se împotrivesc semnării unui armistiţiu în Indochina".

Cu acest prilej Dulles a dezvăluit adevăratele cauze ale interesului manifestat de Statele Unite pentru Indochina şi în general pentru Asia de sud-est declarînd că „această regiune a lumii este bogată în numeroase materii prime ca de pildă cositor, petrol, cauciuc şi minereu de fier... Regiunea are o mare valoare strategică. Asia de sud-est este situată de o parte şi de alta a celor mai directe şi mai bune căi maritime şi aeriene între Pacific şi sudul Asiei".

Iată de ce, după cum a spus Dulles, „Statele Unite şi-au manifestat în mai multe moduri simpatia lor..." faţă de lupta colonialiştilor francezi şi a regimurilor marionetă din Indochina împotriva poporului vietnamez. Iată de ce, potrivit spuselor sale, „Congresul (al S.U.A.—N. R.) ne-a îngăduit să acordăm ajutor material guvernelor... din această ţară".

Referindu-se la atitudinea guvernelor marionetă din Vietnam, Patet-Lao şi Khmer care, încurajate de americani, vor să se despartă de Franţa, Dulles a arătat că „Statele Unite urmăresc această evoluţie cu multă atenţie şi simpatie".

Dulles a trecut apoi la ameninţări declarînd că în anumite condiţii, situaţiei din Asia „trebuie să i se facă faţă în cadrul unei acţiuni comune" deşi, după cum a recunoscut-o chiar el, „acest lucru ar putea implica riscuri serioase..."

Comentînd acest pasaj al discursului, Agenţia France Presse arată că „ar putea fi vorba de o primă aluzie a secretarului de stat american la posibilitatea unei internaţionalizări a conflictului indochinez" cu alte cuvinte la o eventuală reeditare a intervenţiei din Coreea care şi ea a fost prezentată de americani ca o „acţiune comună".

Sintetizînd ideile cuprinse în această parte a discursului lui Dulles, comentatorul Agenţiei France Presse, Georges Wolff, scrie că această atitudine „relevă intenţia guvernului american de a insista în favoarea continuării războiului..."

Pronunţîndu-se din nou împotriva admiterii R. P. Chineze în O.N.U. Dulles a elogiat totodată „guvernul" taivanez al lui Cian Kai-şi. După spusele secretarului departamentului de stat american „acesta se bucură de încrederea altor mulţi chinezi şi americani". El a declarat că desfiinţarea acestui regim „este de neconceput".

Vorbind despre poziţia pe care S.U.A. o vor adopta la conferinţa de la Geneva, Dulles a subliniat: „Poziţia Statelor Unite a fost demonstrată în mod limpede la conferinţa de la Berlin". Dulles a încercat să prezinte conferinţa de la Geneva ca avînd un caracter strict limitat şi ca şi cum R. P. Chineză nu ar participa în calitate de mare putere ci ca „o forţă de agresiune" atribuindu-i astfel un rol de inculpată iar Statelor Unite şi aliaţilor lor întru agresiunea din Coreea — rolul de acuzatori.

In legătură cu politica S.U.A. în toate aceste probleme, Dulles a recunoscut că „unii ar dori poate ca lucrurile să se prezinte altfel"; el a lăsat însă să se înţeleagă că S.U.A. nu vor ţine seama de opinia publică din ţările occidentale, în special din Franţa, care doreşte încetarea războiului din Indochina.

Cuvîntarea lui Dulles urmăreşte să menţină atmosfera de încordare internaţională contrară dorinţei de destindere manifestată viguros în lumea întreagă.

Agenţia France Presse precizează că textul discursului lui Dulles a fost aprobat la 27 martie de preşedintele Eisenhower.

Politica S. U. A. provoacă îngrijorare în Franţa

PARIS 30 (Agerpres). —

„Noua concepţie" în politica militară americană preconizată de Dulles cu privire la aplicarea „represaliilor imediate" acelor ţări care nu sînt de acord cu politica Statelor Unite, fără a consulta în prealabil pe „aliaţii" occidentali ai S.U.A. a provocat o deosebită îngrijorare în Franţa.

Intr-o interpelare adresată guvernului francez, Edouard Bonnefous, preşedintele grupului parlamentar U.D.S.R., a cerut să i se răspundă la următoarele întrebări:

„Dacă guvernul francez ...a fost consultat de Washington în legătură cu noua politică americană, ale cărei consecinţe pot fi atît de grave pentru Europa;

Dacă Franţa, aşa cum a făcut ministrul afacerilor externe al Canadei, a amintit guvernului american că orice hotărîre importantă în domeniul apărării nu poate fi luată decît în acordul deplin al aliaţilor Statelor Unite".

Scurte ştiri

● In ultimul timp între departamentele de resort ale Uniunii Sovietice şi Suediei s-a căzut de acord ca vasele militare sovietice şi suedeze să-şi facă vizite reciproce de prietenie. In vara anului 1954 vase sovietice vor vizita portul Stockholm iar vase suedeze — vor vizita portul Leningrad.

● Din Moscova au plecat noi grupuri de tineri patrioţi care vor participa la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite din estul ţării. Ei se îndreaptă spre Altai, regiunea Volgăi şi Kazahstan.

Numărul tinerilor cetăţeni ai Moscovei care, la chemarea partidului, au plecat să valorifice noi pămînturi este de peste 10.000.

● In scopul menţinerii şi întăririi relaţiilor de prietenie, guvernele Republicii Populare Polone şi Republicii India au căzut de acord să facă schimb de reprezentanţi diplomatici cu rangul de ambasadori.

● La 28 martie s-a deschis la Berlin o expoziţie industrială a mărfurilor de consum popular. Deschizînd expoziţia, Heinrich Rau, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministrul construcţiilor de maşini al Republicii Democrate Germane, a subliniat că expoziţia prezintă produse din 400 întreprinderi.

● La 29 martie a sosit la Moscova Subandrio, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Indonezia în U.R.S.S.

In gara „Beloruskaia", Subandrio a fost întîmpinat de D.A. Jukov, şeful serviciului Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

● In Uniunea Sovietică a început întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai. Colectivele multor întreprinderi industriale îşi iau angajamentul să realizeze înainte de termen planul de stat şi să dea mai multe produse. Iniţiatorii întrecerii în cinstea zilei de 1 Mai au fost muncitorii, inginerii şi funcţionarii sectorului hidrotehnic comsomolist de pe şantierul centralei hidroelectrice de la Kuibîşev. Năzuind să întîmpine în mod demn ziua de 1 Mai, colectivul de constructori şi-a luat angajamentul să îndeplinească înainte de termen — pînă la 25 aprilie — planul pe patru luni al lucrărilor de construcţie şi montaj, să depăşească cu 10% planul lucrărilor de pămînt, să reducă cu 2%—5% costul fabricatelor de beton şi beton armat.

● La 27 martie a avut loc la Budapesta consfătuirea lucrătorilor din cooperativele agricole de producţie din R.P. Ungară, convocată de Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria şi de Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Ungare. La consfătuire au participat peste 1.000 de preşedinţi, brigadieri, agronomi şi alţi lucrători ai cooperativelor agricole de producţie.

Raportul cu privire la rezultatele îndeplinirii recentelor hotărîri ale Partidului celor ce muncesc şi ale guvernului cu privire la dezvoltarea agriculturii şi la sarcinile cooperativelor agricole de producţie a fost prezentat de Istvan Dobi, preşedintele Prezidiului Republicii Populare Ungare şi preşedinte al Consiliului Cooperativelor de Producţie din Ungaria.

Evenimentele din Egipt

CAIRO 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 martie s-a săvîrşit un atac asupra clădirii Consiliului de stat al Egiptului, unde avea loc o şedinţă la care se dezbătea problema situaţiei din ţară. Atacanţii au năvălit în sala şedinţei şi au rănit pe preşedintele Consiliului de stat, Es-Sanhuri. A fost rănit de asemenea unul din funcţionarii Consiliului de stat.

★

CAIRO 30 (Agerpres). — TASS transmite:

Maiorul Salah Salem, ministru al orientării naţionale al Egiptului, a făcut următoarea declaraţie pentru presă: „Indeplinind cererile poporului, Consiliul revoluţionar de conducere a hotărît să ia din nou asupra sa întreaga răspundere". In legătură cu aceasta, la şedinţa comună a Consiliului revoluţionar de conducere şi a guvernului egiptean, care a avut loc la 29 martie, s-au luat următoarele măsuri:

1. Realizarea hotărîrilor Consiliului revoluţionar de conducere din 5 martie (cu privire la ridicarea stării de asediu) şi din 25 martie (cu privire la alegerea Adunării constituante, restabilirea partidelor politice şi dizolvarea Consiliului revoluţionar de conducere) să fie amînată pînă la sfîrşitul perioadei de trecere, adică pînă în ianuarie 1956.

2. Să se alcătuiască neîntîrziat un Consiliu naţional consultativ format din reprezentanţi ai organizaţiilor şi reprezentanţi din diferite părţi ale ţării. Condiţiile constituirii Consiliului şi împuternicirile lui vor fi stabilite prin lege.

Răspunzînd la întrebarea dacă s-au produs schimbări în componenţa guvernului şi a Consiliului revoluţionar de conducere după evenimentele care au avut loc în Egipt, locotenent-colonelul Abdel Naser, locţiitor al primului ministru al Egiptului, a declarat: „Toate rămîn aşa cum au fost înainte".

Toate grevele care au avut loc în Egipt a spus Naser, au fost întrerupte în noaptea de 29 martie şi începînd de la 30 martie în ţară s-a reluat viaţa obişnuită.

Cultură fizică şi sport

Cea de a III-a etapă a diviziei A la fotbal

Cea de a III-a etapă a campionatului categoriei A la fotbal programează duminică 4 aprilie 7 jocuri deosebit de importante în lupta care se dă pentru cucerirea primelor locuri în clasamentul competiţiei.

Unul dintre cele mai interesante jocuri ale etapei se va desfăşura în Capitală pe stadionul Republicii. Aici, echipa campioană a ţării, C.C.A., va întîlni echipa Locomotiva Griviţa Roşie Bucureşti, actuala fruntaşe a campionatului. Amatorii de sport aşteaptă cu deosebit interes desfăşurarea jocului dintre cele două valoroase echipe care pînă acum au ieşit victorioase în cele două partide susţinute.

Celelalte şase întîlniri ale etapei se vor desfăşura după următorul program: **Cluj**: Ştiinţa—Flacăra Ploeşti; **Oradea**: Progresul—Dinamo Bucureşti; **Tg. Mureş**: Locomotiva—Ştiinţa Timişoara; **Cîmpia Turzii**: Metalul—Flamura Roşie Arad; **Timişoara**: Locomotiva—Minerul Petroşani; **Hunedoara**: Metalul—Dinamo Oraşul Stalin. (Agerpres)

Sportul peste hotare

BERLIN 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La 27 martie s-a disputat la Berlin o nouă întîlnire de polo pe apă între echipele selecţionate ale U.R.S.S. şi R.D. Germană.

Cea de a doua echipă a Uniunii Sovietice a învins echipa secundă a R.D. Germane cu scorul de 10—1. In continuare s-a disputat întîlnirea dintre primele formaţii ale celor două ţări. Sportivii sovietici au cucerit victoria cu scorul de 8—1.

★

VARŞOVIA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

In cadrul întîlnirii internaţionale prieteneşti de scrimă dintre echipele selecţionate ale Uniunii Sovietice şi R.P. Polone care se desfăşoară în prezent la Varşovia, la 28 martie s-au disputat întrecerile probei de spadă. Echipa U.R.S.S. era alcătuită din maeştrii sportului I. Udras, L. Saiciuk, I. Poliakov şi V. Vdovicenko. Proba a luat sfîrşit cu victoria sportivilor sovietici cu scorul de 9—7. Excelent s-a comportat maestrul sportului L. Saiciuk care a cîştigat cu scorul de 4—0.

★

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La 4 aprilie vor începe întîlnirile pentru campionatul de fotbal al U.R.S.S., categoria A.

In sezonul de fotbal din anul 1954, printre cele 13 echipe care vor lua parte la întrecerile din cadrul categoriei A se găseşte din nou echipa Casei Centrale a Armatei Sovietice — TDSA. Fotbaliştii de la TDSA au început pregătirile în vederea noului sezon încă de la mijlocul lunii ianuarie. După o lună de antrenament la Moscova, echipa a plecat la Suhumi. Din echipă fac parte 26 jucători. Alături de cunoscuţi maeştri ai sportului, au fost introduşi în prima echipă numeroşi tineri fotbalişti. După terminarea antrenamentelor, echipa TDSA va pleca la Kiev, unde, la 5 aprilie se va întîlni cu Torpedo Gorki, iar la 11 aprilie cu „Dinamo" Kiev.

Spectacole

Miercuri 31 martie 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Traviata; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Mielul turbat; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Studio): Schimbul de onoare; **Teatrul de Stat de Operetă**: N-a fost nuntă mai frumoasă; **Municipal**: Pădurea; **Armatei** (B-dul Magheru): Avarul; **Armatei** (Cal. 13 Septembrie): Ion Vodă cel Cumplit; **Tineretului**: Neisprăvitul; **Studioul actorului de film „C. Nottara"**: Familia; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Sfîrşitul esoadrei; **Ansamblul de estradă**: .. Şi Ilie face sport.

CINEMATOGRAFE: Patria, Infrăţirea între popoare: Schubert; **Republica, Bucureşti**: Un pichet în munţi; **I. C. Frimu, 1 Mai, Libertăţii**: Suspine pe stradă; **Maxim Gorki**: Republica Populară Romînă, Marinică; **Elena Pavel, Gh. Doja**: Nunta cu zestre; **Lumina**: Răpirea. **Victoria**: Ciao-i-Man, **Timpuri Noi**: Jurnal romînesc nr. 11, Jurnal sovietic nr. 7, Feriţi pădurile de insecte; **Alex. Popov**: Ruslan şi Ludmila, Bolnavul închipuit; **8 Martie**: Patriotul, seria I-a; **Vasile Roaită**: Aventurile lui Alioşa Ptiţin; **Cultural**: Apărătorii patriei; **Griviţa**: Petru cel Mare, seria I-a; **Const. David**: Mîine se va dansa pretutindeni; **Alex. Sahia**: Brigada Cotovschi; **Flacăra**: Comoara din insula păsărelelor; **T. Vladimirescu**: Arena celor curajoşi; **Arta**: Preludiul gloriei; **Popular**: Fiul mării; **M. Eminescu**: Prin India; **Mioriţa**: Batalionul de mare; **Moşilor**: Lupta pentru viaţă; **23 August**: Timur şi băieţii săi; **Donca Simo**: Nu-i pace sub măslini; **Ilie Pintilie**: Tricoul galben; **8 Mai**: Alişer Navoi; **Volga**: Femeia are cuvîntul; **N. Bălcescu**: Fiica regimentului; **Rahova**: Pumnul de fier; **Olga Bancic**: Avantgarda de sacrificiu.

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii Tel.Nr. 7.61.00 ADMINISTRAŢIA Bucureşti Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.